

תשורה

מכתבים בפרסום ראשון
יום י"ט חשוון עם הרבי

מזכרת
משמחת הנישואין של
הרה"ת **מנחם מענדל** ומרת **חנה**
שיחיו
שוויכה

י"ט מר-חשוון תשע"ה

פתח דבר

מתוך שבח והודי' להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ושהחיינו וקיימנו והגיענו ליום כלולות צאצאינו היקרים, החתן הרב הת' מנחם מענדל שי' עב"ג הכלה מרת חנה תחי', מביעים אנו בזאת תודה מקרב לב לכל בני משפחתנו, ידידנו ומכרינו על אשר טרחו ובאו מרחוק ומקרוב להשתתף עמנו בשמחתנו, ולברך את בני הזוג בברכת מזל טוב ובחיים מאושרים בגו"ר ולנח"ר כ"ק אדמו"ר, ובעז"ה בשמחתכם נשיב לכם כגמולכם הטוב.

על פי יסוד מנהג כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ בחתונת כ"ק אדמו"ר, מתכבדים הננו להגיש קובץ זה כתשורה לאורחים שבאו מרחוק ומקרוב לשמוח בשמחתנו.

בתחילת הקובץ מובא צילום מכתבי החתונה ששלח הרבי עבור חתונת הורי החתן והכלה, וכן צילום מברק מהרבי לשידוכי סב החתן.

התשורה כוללת 4 שערים.

שער ראשון: י"ט מרחשון עם הרבי - תיאור על פי יומנים מאירועים והתרחשויות של יום החתונה - י"ט מרחשון מתוך הספר החדש יום עם הרבי שבעריכת הרב מנחם זיגלבוים ואח החתן הרב אליהו שוויכה. תודתנו לעורך הראשי והמו"ל הרב מנחם זיגלבוים על נתינת הרשות להדפסת הסקירה. ולהעיר שהיומנים מובאים כלשון כותבי היומנים במשך השנים, תוך כדי עריכה קלה בלבד.

שער שני: פרסום ראשון של הקדשת ספר ששלח קרוב משפחתו של החתן - הרב עובדיה הדאיה אל כ"ק אדמו"ר, יחד עם תשובת הרבי אליו. הרב הדאיה היה חבר מועצת הרבנות הראשית לישראל, חבר בית דין הגדול, רב העיר פתח תקווה וראש ישיבת המקובלים בית א-ל. מח"ס ישכיל עבדי, דעה והשכל ועוד.

שער שלישי: פרסום העתקת מכתבים מכ"ק אדמו"ר לסב החתן הרב שמעון גד אליטוב חבר מועצת הרבנות הראשית לישראל, מכתבים אלו הובאו אלינו לאחרונה ומשום כך לא התפרסמו בסדרת המכתבים שנדפסה בתשורות הקודמות במשפחתנו.

שער רביעי: קבוצה צפת - סקירה ראשונית ומיוחדת על ביקור הקבוצה מצפת אצל הרבי בל"ג בעומר תש"נ. זכו משפחת הכלה להיות בקבוצה זו, ולקבל ברכות ועידודים מיוחדים מהרבי. בסקירה זו מובאים זכרונותיהם, יחד עם תיאור היומנים והשיחות מאז. בסיום סקירה זו הבאנו תמונה מיוחדת של הרבי שצילם אז סב הכלה ר' מאיר חדר.

הא-ל הטוב הוא יתברך יברך את כל הבאים להשתתף בשמחתנו, יחד עם בני משפחותיהם בתוך כלל בני"ב בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית, שנזכה ללכת משמחת נישואין זו לשמחת הנישואין שבין הקב"ה לכנסת ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

משפחת אלקובי
צפת עיה"ק

משפחת שוויכה
נחלת הר חב"ד

יום רביעי י"ט מרחשון ה'תשע"ה

כפר חב"ד ב' אה"ק

1. צילום מכתב חתונת הורי החתן.
 2. צילום מכתב חתונת הורי הכלה.
 3. לאחר שסב החתן הרב שמעון גד אליטוב וזוגתו תחי' החליטו ביניהם להקים בית נאמן בישראל, כתבו על כך לרבי ושלחו במברק, וע"ז ענה הרבי במברק מיוחד: SHIMON GAD YESHIVAH LOD
- YEHI ROZOIN SHEYIHYE SHIDUCHOI BESHOO TOYVO
UMUZLACHAS BIBROCHO
MENACHEM SCHEERSON
- תרגום המכתב: שמעון גד ישיבה לוד, יהי רצון שיהיה שידוך בשעה טובה ומוצלחת. בברכה. מנחם שניאורסאהן.

אלקובי - חדד - צפת

RABBI MENACHEM M. SCHEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ד' סיון תשד"ח
ברוקלין, נ. י.

האברך הו"ח אי"א נוי"ב וכו'
מוה' משה של'
וב"ג תי'

שלום וברכה

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם ליום י"א סיון הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
RABBI MENACHEM M. SCHEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם ליום י"א סיון הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

ה"ינ טמכ' יקראו בעת רצונו על הציון הקי'.

מברק

שם	שם	שם	שם
SHIMON	GAD	YESHIVAH	LOD
YEHI	ROZOIN	SHEYIHYE	SHIDUCHOI
BESHOO	TOYVO	UMUZLACHAS	BIBROCHO
MENACHEM SCHEERSON			

שער ראשון

י"ט חשוון עם הרבי

י"ט מר-חשוון

תשי"ג – יום שישי

מסרים מעולמות עליונים

השד"ר הרה"ח ר' שלמה אהרן קזרנובסקי מסר דו"ח לרבי – דרך המזכיר הרחמ"א חודקוב – על מילוי שליחות לטובת ישיבת "תומכי תמימים". הוא ביקש מהמזכיר שיואיל לומר בשמו לרבי, אשר כ"ק אדמו"ר הריי"צ אמר לו כמה פעמים (בשובו מקיום שליחותו): "אני מוסר לאבא מי השליח ומהי השליחות", ומבקש להזכיר הדבר, כיון שמחר, יום שבת קודש, הוא כ"ף מר-חשוון, יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע.

על כך אמר הרבי למזכיר הרב חודקוב, להשיב לו:

בש"ק פרשת וירא שנת תרס"ג – לפני חמשים שנה – אמר כ"ק אדמו"ר נ"ע מאמר ד"ה "והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו", ותוכנו: ענינה של עמידת אברהם בעת אכילת המלאכים, הוא, ההשפעה והנתינת כח שאכילת המלאכים תהיה אכילה ממש, דהיינו אכילת אדם. והענין הוא – כי יש ב' מיני אכילות, "אכילת מזבח" ו"אכילת אדם". וההפרש ביניהם, ש"אכילת מזבח" הוא עניין הבירורים, והוא בסדר השתלשלות, ואילו "אכילת אדם" – הבאה לאחרי עבודת הבירורים ד"אכילת מזבח" שעל ידה מתבטל הרע שבהמאכל – ממשיכה אור חדש שלמעלה מהשתלשלות.

וזהו גם ההפרש בין אכילת צדיק (שבבחינת "אכילת אדם") ואכילת בינוני (שבבחינת "אכילת מזבח"), ובכללות יותר – בין אכילת אדם ואכילת מלאך. וזהו מה שכתוב "והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו" – שעמידת אברהם היא נתינת כח למלאכים, שגם אכילתם (שבדרך כלל היא בבחי' "אכילת מזבח") תהיה בבחינת "אכילת אדם" בדוגמת אכילת הצדיקים, אשר על ידי זה ימשיכו גם המלאכים אור חדש שלמעלה מסדר השתלשלות, בלי הגבלות.

(וסיים הרבי – בנוגע להשד"ר הנ"ל): מכיון שהוא שליח – שזהו עניין ד"מלאך", והמשלחים בנדון דידן הם כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים וכו',

תשי"ג: שיחות
קודש

אשר כח המשלח הזה הוא למעלה מהגבלות – הרי זה נותן כח בשליח למלא שליחותו בהצלחה למעלה מהגבלה.

תשי"ד – יום רביעי

בניחום אבלים אצל האדמו"ר מסאטמר

בישיבה חיפשו משגיח לסדר חסידות, הציעו לרבי כמה שמות, והרבי שאל: "מדוע לא יואל [כהן]? הוא מתאים לכך, וגם בשבילו תהיה תועלת".

כ"ק אד"ש נסע עם אחדים מזקני החסידים לנחם אבלים אצל האדמו"ר [רבי יואל] מסאטמר היושב 'שבעה' אחר פטירת בתו. במקום נכחו קהל גדול מחסידי שנדחפו לראות את הרבי. הרבי דיבר עמו במשך כשעה ורבע בענייני אבלות, בנגלה ובחסידות.

בין הדברים שדוברו: האדמו"ר מסאטמר שאל את הרבי בנוגע לאמירת קדיש, האם להסתפק בכך שחתנו (בעלה של הנפטרת) יאמר 'קדיש' עד השלושים, או שהוא בעצמו יאמר קדיש כל י"א חודש? הרבי התחיל לדבר במעלת אמירת הקדיש כל י"א חודש, בפרט על פי המבואר בקבלה.

בינתיים נכנס ראש ישיבה ליטאי, וכששאל באיזה ענין עוסקים? האדמו"ר מסאטמר פטרו במחי יד באומרו, שענינים אלו – עניני קבלה – אינם שייכים אליו.

תשי"ד: שיחות קודש; יומנו של ר' משה לברטוב

הוראות לחתן ביום חופתו

הרבי הורה לחתן ח.י.ש. כמה מנהגים לגבי חתונה: (א) בעת החופה לא יהיו עליו שום קשרים, וגם את קשר העניבה להתיר. (ב) להסיר את השלייקעס. (ג) להוציא מכיסו כל דבר כסף ושווה כסף, ואפילו הברזל שעל העניבה. (ד) ללבוש מעיל על הקיטעל. (ה) להתפלל את המנחה האחרונה שלפני החופה כשהוא חגור בגרטל.

הרבי שאלו אם יתפלל מנחה עם המנין, וענהו בשלילה. הרבי הורה לו שאם כך, לא יכנס לבית הכנסת, כי זה נוגע לענין התחנון.

על השאלה אם גם אחר החופה צריכים החתן והכלה ללכת עם ליווי כשהולכים ביחד, ענה הרבי בחיוב, והסביר כי חתן וכלה הם מלך ומלכה, ואיך ייתכן שילכו מלך ומלכה בלא פמליה?

במענה לשאלה אם להביא את חותנו ל'יחידות' אצל הרבי, השיב הרבי בשלילה, ואמר שיחשוב שהוא רוצה שיהיה חסיד שלו, ואינו רוצה דבר כזה, כי כ"ק מו"ח אדמו"ר לא היה רוצה לעשותם מקושרים אליו, כי יש להם 'אילנא דחיי' שהם מקושרים אליו. וסיים: "נו, זיי זיינען גאנץ ווארימע אידן [הם יהודים חמים מאוד]."

בצאת הרבי לאחרי אמירת הנוסח "המקום ינחם אתכם וכו'", ביקשו כמה אברכים לקבל שלום, והסכים הרבי, ועמד במשך זמן וקיבל 'שלום'. על פי בקשת כמה מהם בירכם בענייניהם הפרטיים.

חינוך וקבלת כספים מהמשלה

אחד מ'אגודת ישראל' היה ב'יחידות' אצל הרבי, ושאל איך ייתכן שמוסדות חב"ד בארץ הקודש לוקחים כספים ממשלת ישראל, ואיך ייתכן שמתחברים אליהם וכו'.

[רקע לשורות הבאות: לאחר הצטרפות 'רשת אהלי יוסף יצחק' תחת זרם "ממלכתי דתי" ולא תחת "חינוך העצמאי" של אגודת ישראל, היו טענות נוקבות כנגד חב"ד, מדוע העדיפו זרם ממלכתי ולא זרם חרדי, ועל כך משיב הרבי ב'יחידות' זו, להלן בשורות הבאות].

דברים שדיבר הרבי ב'יחידות' עם אחד מאנ"ש: "מה הם (אגודת ישראל) רוצים? הם היו בקואליציה ונתנו הכשרים לכל מה שבן גוריון עשה – על כך לא היו כל שאלות. וכאשר אנחנו נוהגים כפי שאנו רוצים, אנחנו לעצמנו ואין לנו כל קשר עם עניני ממשלה, זה אסור?"

כל הזמן שהיינו בממשלה, והיה לנו הרבה ילדים, בעיירה ידועה מספר הילדים ממפא"י היה פחות, הם גם ברחו אלינו, וכעת, שנצא מהמשלה, ונצטרך לסגור את ה'חדרים', והילדים יעזבו למקום של כפירה, אפילו אם היה רק ילד אחד, זה איסור מפורש מדאורייתא.

איי, מה הם טוענים כלפי, ישנה "מועצת גדולי התורה" – אני לא מבין, מה אני צריך לשאול את מועצת גדולי התורה, יש שולחן ערוך, אני מסתכל בשולחן ערוך ועושה מה שכתוב בשולחן ערוך.

אלא מה? מדוע איני כותב זאת בגלוי? למי אכתוב זאת? לכתוב למועצת גדולי התורה? יש שם רבנים ואדמו"רים ואני לא רוצה לתת להם מוסר. אלא מה, לא מכתב פרטי אליהם, אלא מכתב כללי לציבור, להסביר את עמדתי? אני יודע שזה יפריע לגיוס הכספים שלהם עבור החינוך העצמאי, שאני אפריע מאד לגיוס שלהם?

אלא מה? הם טוענים טענה חדשה: שהמשלה בסופו של דבר תתחרט מזה שהיא צוותה אותנו. זה לא טענה, המפתחות בידיים שלי, אני כותב רק מכתבון אחד קטן ("אין קליינע בריוול'ע") למלמדים שיפסיקו ללכת ללמד, אף אחד לא הולך. הם לא יכולים לעשות את זה, המלמדים צריכים פרנסה ו.. אין שום בעל הבית. אבל אצלנו זה שונה. והראיה: לרא"ד הגיעו כבר עשרות מכתבים שיציגו את תוכנית הלימודים שלהם בלוד, או שלא קוראים אותם בכלל, או שקוראים אותם פעם, אבל על כל פנים לפועל ממש אין לכך שום חשיבות. זה הרי כל מה שאני אוחז, אלא יתר על כן,

מה הם רוצים, איני יודע בוודאות, סוף סוף הם בעצמם גם ייכנסו, אלא שהם מחפשים תירוץ. אז עכשיו יש להם תירוץ שליובאוויטש מקלקלים את הגיוס, שיהיה להם התירוץ הזה, לא מפריע לי. אפילו עכשיו עדיין, הם מנהלים איתי משא ומתן שקט, שלמעט זמן, עד שיסתדרו, אקח את הילדים שלהם תחתי. נו, אז מה מרעישים אודות ליובאוויטש שעושים מה שאסור?"

גם ר' ישראל זופניק (גביר גדול מחסידי הונגריה), היה אצל הרבי ושאל על כך שלוקחים מהם כספים, בטענה שגדולי הרבנים אסרו את זה. הוא היה ב'יחידות' כשלוש שעות, ויצא בהתפעלות עצומה. כעת הוא עושה את המלוה מלכה לכבוד ישיבת "תומכי תמימים".

תשכ"ב - יום ראשון

ליל יחידות מהשעה 8:00 בערב עד 12:00.

תשכ"ד - יום רביעי

פותח את דלת חדרו כשכיפה בלבד לראשו

הרבי הגיע ל־770 בשעה 14:10. מספר דקות לפני מנחה הודיע כי ייכנס לתפילה באיחור של עשר דקות.

הרבי יצא מחדרו בשעה 15:25, שם צדקה בקופת 'קרן שניאור', נכנס לבית המדרש והניח את הסדור על השולחן. הרבי סידר את הגארטל שיהיה ישר, חגרו ולקח את הסידור. כשהתחיל הש"ץ שמונה עשרה, הרבי אחז עדיין ב'אשרי', אך נעמד כאילו מתפלל שמונה עשרה. אחרי מנחה חזר לחדרו. בשעה 17:05 הלך לביתו וב־18:40 חזר. נכנס למעריב ב־18:45.

בתפילת ערבית, כשהגיע הש"ץ לקריאת שמע, אחז הרבי בתחילת התפילה אך הניח ידיו על עיניו. כשהגיע הש"ץ ל"ה' אלוקיכם אמת", נשאר להתמתין לרבי עד שהרבי סימן שלא ימתינו.

בערך בשעה שמונה בערב יצא המזכיר הרב רודשטיין מחדרו של הרבי. דקה אחר כך פתח הרבי את דלת חדרו, כשהוא ללא המגבעת וכיפתו מגיעה עד למצח, הביט החוצה ואחר סגר את הדלת. זו הפעם הראשונה שראיתי את הרבי ללא מגבעת.

בלילה, בשעה 00:10, יצא הרבי מחדרו כשתחת שחיו חבילה עם ניירות שונים. בחוץ ירד גשם שוטף. הרבי הסתכל לתוך הזאל, יצא מ־770 ונכנס למכוניתו כשהוא אומר לנהג שיקרא לרב חודקוב. זמן קצר נשאר לבדו ברכב עד שהגיע הרב חודקוב ואז נסעו הביתה.

תשכ"ב: יומן
קבוצה תשכ"ב

תשכ"ד: יומנו של
ר' שלום דובער
(בערקה) וולף

תשכ"ה – יום ראשון

יוצא להלוויית הגביר

הרבי בא הבוקר ל־770 בשעה 9:20, ונכנס להתפלל בשעה 9:37.

בקדיש דרבנן [שאמר כשליח ציבור אחר אמו הרבנית] לפני הודו, נפלה הטלית מעל גבו הק' והיתה מונחת על הארץ, הרבי לא הרימה עד גמר קדיש דרבנן.

הרבי מסיים "הדר הוא לכל חסידיו הללויה", ומיד מתחיל "הללויה" הבא. ברכת כהנים שבחזרת הש"ץ, מטה הרבי את כל גופו ימינה עד אחרי 'ישמרך', ורק ראשו מטה; 'יברכך' – ימין, 'ה' שמאל, 'וישמרך' – אמצע, כאשר במשך כל זמן זה נוטה גופו לימין.

אחר כך מפנה הרבי את גופו לצד שמאל, ועושה: 'אר' – שמאל, 'ה' פניו' – לימין, 'אליך' – שמאל, 'ויחנך' – לפעמים שמאל ולפעמים ימין. אחר כך מיישר הרבי את גופו הק', ואומר: 'שא' – מתכופף, 'ה' פניו' – לימין, 'אליך' – שמאל, 'וישם' – אמצע.

לפני קדיש דרבנן האחרון אומר הרבי משהו, ובשחרית מניח ידו הימנית על התפילין כאילו מסדרם בזמן שאומר. במנחה או מעריב מניח ידו על מצחו.

בשעה 11:45 היתה לוויה של מר הלמן, עשיר שנתן כסף בשביל הישיבה, וכל תלמידי הישיבה יצאו. אחרי כמה דקות יצא הרבי והלך עד אחרי רחוב קיגנסטון, שם עמד עד שכל שיירת המכונות המלווה את הנפטר נעלמה מהעין. או אז הרבי הסתובב והלך בצידי המדרכה. לפני שנכנס לתוך 770, הכינו בעבור הרבי מים וכלי, והרבי נטל ידיו ארבעה פעמים בכל יד, יד אחרי יד ולא לסירוגין.

הרבי נכנס לזאל וישב על הספסל ואמר משהו, ואחר כך עבר ארבעה מקומות על הספסל, וישב, ורק אחרי זה נכנס לחדרו.

בשעה 15:17 נכנס למנחה ובשעה 15:32 הסתיימה התפילה. למעריב נכנס 18:47, והתפילה הסתיימה ב־19:02.

ב'יחידות' שהתקיימה הלילה, נכנס הרב דעסלער, בעל הוצאת ספרים.

תשכ"ח - יום רביעי

שולל את הרעיונות העולים באו"ם

הרבי בא הבוקר ל־770 בשעה 10:00. נכנס למנחה ב־15:15, נסע לביתו בשעה 16:20 וחזר 17:15. למעריב נכנס בשעה 18:46. אחרי מעריב ניגש דוד רסקין, וסיפר לרבי שנולדה לו בת.

הרבי שהה בחדרו לבד עד לשעה מאוחרת בלילה, אז הגיע ר' יעקב הרצוג

תשכ"ה: יומניהם של ר' מנחם (מני) וולף ור' ישראל סוסובר

תשכ"ח: יומן ר' ישראל יואל סוסובר. יומן ר' בנימין ברנשטיין

בלוית שני אנשים נוספים. בתחילה היה הרב הרצוג בפנים כשעה, ואחר כך קרא לשני האנשים האחרים, אחד אחרי השני. את השני שאל הרבי איפה הוא לומד ומה הוא לומד, מה לומדים בשבת וכו' ודיבר איתו מספר רגעים.

כשיצא בשעה 2:10 לפנות בוקר, הקיפו התמימים את ר' יעקב הרצוג ושאלו אותו מה אמר הרבי. הוא חשב מעט, ולבסוף אמר שהכל יהיה סודי ולא יספרו את הדברים שהוא אומר בחוץ.

הוא סיפר כי הרבי דיבר איתו אודות כל הרעיונות שעולים כעת באו"ם, ואמר כי אסור לנו לסמוך על הגויים. [יום לפני כן, התקבלה באו"ם החלטה המכונה "242", בעקבות מלחמת ששת הימים אשר במרכזה "נסיגה של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו במלחמה" ועוד פרטים רבים], ואחר כך דיבר עם הרבי בלימוד, מדוע אין אומרים הלל על נס פורים, כיון שהנס ארע בחוץ לארץ.

לאחר שיצא, נכנס הרב חודקוב. בשעה 2:25 נסע הרבי לביתו.

תשל"א – יום ראשון

מחליף את שם הספר

היום ביקש הרבי מעורכי 'ספר הערכים', שלא להשתמש במילה "אנציקלופדיה" לספר זה. בעקבות כך נבחר השם דלעיל – "ספר הערכים".

תשל"ב – יום ראשון

שילוב העולים החדשים עם הותיקים

לאחר חודש תשרי העמוס בגילויים גם עבור היהודים שיצאו מרוסיה והגיעו לשהות ב'בית חיינו', כתב היום הרבי מכתב ברוח הדברים, זאת לקראת "כינוס ברוכים הבאים" שאמור להתקיים מחר בארץ הקודש. המכתב המסורתי המיועד למשתתפים בכינוס, כלל בתוכו הפעם הוראות לשילובם של העולים החדשים.

בתוך הדברים כתב: "כמדובר בהתוועדויות כאן בזמן שמחתינו למלאות בקשת השם (שהיא גם נתינת כח) "קשה עלי פרידתכם" – שלא יתפרדו ח"ו, ואדרבה ההתוועדות תשלב כל המשתתפים העולים החדשים ושעלו מלפנים ושנולדו באה"ק כולכם כאחד לעליה בתורתנו תורת אמת ובמצוותי' בחיי יום יום,

"וילהיבו העולים משם במסירת נפש שלהם על היהדות האמיתית את כל עמינו, וימשיכו מתוך הרחבה להיות דוגמה חי' של יהודים השמחים במשך כל השנה בתורת משה והתורה שמחה בהם במשך כל השנה, ומחנכים

תשל"א: בית
משיח'

בניהם ובנותיהם בדרך זו, ומבלי התחשב כלל בבלבולים וקשיים, ולסלול הדרך שכן יעשו העולים אחריהם, וכיעוד השם "קהל גדול ישובו הנה", וכל זה בחיות ואור חסידותיים.

"בכבוד ובברכה להחלטות מתאימות בכל הנ"ל ולהגשמתן בהצלחה רבה".

תשל"ג – יום שישי

מברק משמח

נתקבל מברק לכ"ק אד"ש שר' ירמיהו ברנובר הגיע [מעבר למסך הברזל] לארץ ישראל.

תשל"ה – יום שני

קריאת התורה בגן עדן התחתון. מנחה בשעה 3:15.
מעריב בשעה 6:45.

תשל"ז – יום שישי

שיחה עם איש החברה קדישא

אחר הצהריים כשאד"ש חזר מהבית, דיבר עם ר' לייב ביסטריצקי על יד המכוננית כמה דקות, בנוגע למשפחת ר' ד. ריבקין זצ"ל.
בליל שב"ק הלך אד"ש הביתה בשעה 8.25.

תשל"ח - יום שני

נכנסים על פי גורל

[בעקבות אירועי הבריאות בשמיני עצרת] על-פי הגורל זכו להיכנס לקריאת התורה אלו ששם משפחתם מתחיל באות צ' ב' ר'.

לפני קריאת התורה נכנס אדמו"ר שליט"א לזאל, והפעם עמד כל זמן הקריאה (למרות שלא הכינו את הסטנדר הקטן, מחוסר ידיעה), אדמו"ר שליט"א עלה לתורה, אחר כך חזר למקומו ועמד עד אחרי קדיש תתקבל.

תשל"ט – יום ראשון

מברק נוסעים בעברית ובצרפתית

הרבי הגיע מביתו בשעה 10:10. יצא למנחה בשעה 15:20. נתן מטבע לצדקה לילדים לפני כניסתו, ואמר להם: "תודה רבה". כשנכנס לזאל נענע בראשו לאחד מהאנשים.

תשל"ג: יומן ר' משה חיים לוי

תשל"ה: יומן ר' יצחק מאיר סוסובר

תשל"ז: יומן בית חיינו

תשל"ח: "כפר חב"ד", מעובד על פי כמה יומנים

תשל"ט: מיומנו של ר' בנימין וולף

לאחר מנחה עמד יהודי מברזיל ועוד זוג ליד גן עדן התחתון.

הרבי חייך אליהם ודיבר איתם, שאל: "מה שלומי?", היהודי נתן יד לרבי והשיב בצרפתית. אחר כך שאל הרבי את הזוג בעברית: "איך הבריאות?" וענו: "טוב מאד, טוב מאד, מה שלום הרבי?"

הרבי חייך ושאל בצרפתית: "האם כולם נוסעים לארץ?", היהודי ענה שכולם נוסעים ביחד, אבל בני הזוג יורדים בשוויץ והוא ממשיך לארץ הקודש.

הרבי אמר לו שימסור ד"ש ממנו, פתח בסוף סידורו והוציא משם שני שטרות של 100 פרנקים שווייצריים ונתן אחד לגבר ואחד לאישה, ואמר להם בצרפתית שיתנו את זה לצדקה היכן שיהיו.

אחר כך הוציא הרבי שטר של מאה לירות, ונתן לזה שנוסע לארץ הקודש ואמר לו בעברית "לתת את זה לצדקה". בירך בצרפתית את בני הזוג שיסעו לשלום ושיהיה בהצלחה ושישמעו בשורות טובות. גם את הנוסע לארץ הקודש בירך בעברית: "תסעו לשלום ושיהיה לכם הצלחה ושנשמע בשורות טובות", חייך אליהם ונכנס לחדרו.

הרבי נסע לביתו בשעה 17:55 וחזר ב-18:40. נכנס למעריב בשעה 18:45. לאחר מעריב ברך נוסעים "פארט געזונטרהייט".

בגן עדן התחתון עמדו ר' משה ירוסלבסקי ואשתו הנוסעים היום לארץ הקודש כדי לקבל ברכה. ברכם: "דרך צלחה" ("פארט געזונטרהייט") ותמסרו לילדיכם ולנכדיכם דרישת שלום ממני, ושנשמע מכם בשורות טובות שמחות". חייך אליהם ונכנס לחדרו. ר' משה קיבל הבוקר מהמזכירות מכתב מהרבי יחד עם סכום כסף גדול כהשתתפות בהוצאות של הכנסת אורחים.

הרבי נסע לביתו בשעה 00:30. ביציאה מגן עדן התחתון סימן שלום בראשו לברוך נחשון שעמד יחד עם עוד שני אנשים ליד דלת הפרוזדור.

תשמ"א – יום רביעי

לצאת מה"ביזנעס" ולהמצא עם בעל ההילולא

לאחר תפילת ערבית הודיע כי בשעה 9:30 תתקיים התוועדות לקראת כ' חשוון.

בתחילת ההתוועדות הורה לשיר את הניגון שלפני מאמר, ואמר מאמר ד"ה "ויהיו חיי שרה".

השיחה הראשונה נסבה על כך ששנה זו היא השנה ה-120 להולדת

תשמ"א: יומן
שנת 'הקהל'

בעל ההילולא, ולכן פרק התהילים שלו הוא פרק קכ"א. ההוראה מפרק זה: כשיהודי רואה איך ש"החושך יכסה ארץ וערפל לאומים" עלול הוא להיבהל. אומרים לו: "מאין יבוא עזרי", ומוסיפים: "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ". הרבי אמר שיש להרעיש את העולם על ידי השמחה ועל ידי כך להוציאו מהגלות.

בהמשך לדברים אלו דיבר הרבי במילים ברורות ודרש מכל אחד לצאת, ולו לרגע אחד, מה"ביזנעס" ומכל המחשבות עליו, ולהמצא שעה אחת יחד עם בעל ההילולא. בין הדברים התבטא הרבי במילים: "הנך חסיד של כ"ק מו"ח אדמו"ר, תואר המחייב אותך שלא להיות מציאות לעצמך; פעל על עצמך שבמשך אותן שעות שבהן אתה נמצא בהתוועדות תהיה אדם אחר, לא מי שהנך!"

כמו כן דרש הרבי שכל אחד יסתגר בחדרו לכמה דקות, יעצום את עיניו ויתעלם מהשטיח הפרוש מקיר אל קיר ויתבונן: במה הוא שקוע ובמה היה שקוע אביו או סבו! היו בשיחה זו עוד הרבה ביטויים של "גילויים".

בהתוועדות זו השתתף גם הרש"ג לראשונה מאז צאתו מבית הרפואה, אך לאחר השיחה הראשונה נאלץ לצאת מפאת חולשתו. הרבי רמז למזכירו ר' בנימין קליין ללוותו בצאתו.

לאחר עוד שתי שיחות קצרות, הורה לשיר את ניגון ההכנה לניגון אדמו"ר הזקן, ניגון אדמו"ר הזקן, "ניע זשוריצי" והזכיר על דבר הברכה אחרונה. ההתוועדות נסתיימה ב^{11:40}.

בהתוועדות היה הרבי צרוד מאד. אולם כפי הנראה לא היתה לכך השפעה על אורכה של השיחה הראשונה.

תשמ"ג – יום שישי

לראשונה: אגרות הרבי הרי"צ

כבר התחילו לעשות את ההכנות ולאסוף כסף עבור סעודת ר"ח כסלו הבעל"ט, היום בו הלך אד"ש לביתו בפעם הראשונה אחרי המאורע הידוע בשמיני עצרת תשל"ח, ונתלתה היום מודעה ב-770 ובה הזמנה לכל אנ"ש להשתתף.

השבוע יצאו לאור בהוצאת קה"ת: ספר המאמרים תרמ"ג-מ"ד (בכרך אחד); אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"ץ נ"ע כרך א' (מתכוננים להוציא לאור אי"ה עוד 4 כרכים).

אד"ש הלך אל הספריה למשך כמה דק', כרבע שעה לפני הדלקת הנרות.

בליל ש"ק בשעה 9 הלך אד"ש לביתו (שבספריה).

תשמ"ג: יומן ר'
אורי הולצמן

תשד"מ – יום רביעי

הרבי נגד המצלמים אותו: חיצוניות!

במענה לתכנית ל"פגישה" של קבוצת סטודנטים בשבת כתב הרבי כי מוטב לערוך זאת ב'שבת מברכים' בה בוודאי תהיה התוועדות. בכך רמז הרבי שבשבת זו לא תתקיים התוועדות.

לפני צאתו לתפילת ערבית, הודיע על ידי המזכיר ריל"ג על התוועדות. בשעה 21:30, נכנס הרבי להתוועדות.

בפתח הדברים אמר, כי ההתוועדות קשורה ביום הולדתו של הרבי הרש"ב נ"ע, דבר השייך אלינו במיוחד – כיון שנשיא דורנו הוא ממלא מקומו. בהמשך לזה ביאר בהרחבה את המושג 'ממלא מקום', שמלבד מילוי המקום הקודם הוא גם מוסיף עוד שהרי 'מעלין בקודש'. ביום ש"מזלו – של מי שנשיא דורנו הוא ממלא מקומו – גובר" יש להוסיף מחיל אל חיל ואין מקום לטענה – הלואי ויחזיק בדרגתו. הרבי הדגיש כי כוונת הדברים היא במעשה בפועל, בתורה, עבודה וגמילות חסדים.

אמר עוד שתי שיחות, ולאחר מכן אמר מאמר כעין שיחה ד"ה "ואברהם זקן". בשיחה שלאחר המאמר, נתבארו כמה פרטים בפרק קכ"ד בתהילים, המתאים למספר שנותיו של בעל יום ההולדת (סעיף זה ברשימת השיחה, הוגה על ידי הרבי).

השיחה הבאה נסובה אודות תביעת הרבי הרש"ב להתרחק מחיצוניות. בהקשר לכך הסביר הרבי שאין כל ענין להסתכל ללא הרף על "איש פלוני" [בהתכוונו על כך שמסתכלים עליו] ובפרט בשעת התפילה בה צריכים להתבונן בגדלות ה'. הרבי דיבר על כך במילים חריפות ואמר שאין זו רק 'חיצוניות', אל היפך ההלכה בשולחן ערוך שבעת התפילה צריכה להיות כוונה "דע לפני מי אתה עומד". הרבי הוסיף ואמר כי אם לא יתוקן הדבר, ייאלץ להחזיק בסמוך אליו כמה סידורים וכאשר יבחין במישהו ש"מתעקש" להסתכל יקח סידור ויתן לו כדי שיביט בתוכו...

כן דיבר הרבי בחרופות על ה"פגע" של צילום תמונות של כל תנועה ותנועה שלו, כאשר הללו חושבים שבזה מתבטא ענין בחסידות. הרבי הדגיש שמלבד צרכי פרנסה או לשם הפצה, הרי ישנה הוראת הרבי נ"ע שרצונו פנימיות ולא חיצוניות. הרבי סיפר כי כבר פנה בעבר למישהו שצילם ושאלו האם למד כבר תניא באותו יום, אך הלה לא הבין כלל מה רוצים ממנו... עוד הוכיח הרבי על כך שצלמו תמונות בחול המועד, בניגוד לדין מפורש, ואף אחד לא מצא לנכון למחות על כך.

בשיחה האחרונה, דיבר הרבי בכאב רב ובביטויים חריפים אודות הגזירה האיומה של חוק "מיהו יהודי", המכיר באדם שיש בידו פיסת נייר המעידה

תשד"מ: 'רישומה של שנה'

שעבר "קורס" ללימודי היהדות כיהודי, ללא מילה וטבילה וללא קבלת מצוות. בסיום השיחה הביע תקווה שמכאן ולהבא ידובר רק בנושאי דרכי נועם ושלוש...

הורה לנגן ניגון של הרבי הרש"ב נ"ע, את ניגון ד' בבית של אדמו"ר הזקן (בבא הרביעית פעם אחת), "ניע זשוריצי", ו"לכתחילה אריבער". לאחר מכן הורה לחזן לנגן "יהי רצון.. שיבנה בית המקדש", ועודד את שירת הקהל במחאות כפיים. הרבי התחיל בעצמו "ניעט ניעט" והזכיר אודות ברכה אחרונה.

אחר כך קרא לטנקיסטים וחילק להם דולרים לצדקה וטרם צאתו התחיל הרבי לשיר "כי בשמחה תצאו".

מבצע חדש: להשתמש לילדים רק בציורים של חיות טהורות

בהמשך השיחה דיבר הרבי אודות השפעת הראיה על האדם, במיוחד בגיל חינוך, שמשום כך יש להמנע מלתת לילדים צעצועים בדמות בעלי חיים טמאים. כן אמר הרבי בנוגע לחוברות הילדים המצוירות, שיש להשתדל שישתמשו רק בציורים של בעלי חיים טהורים. בסיום הדברים הדגיש כי יש להיזהר שלא למסור הוראה זו באופן של "נצחנות" דבר הגורם למקבל הדברים שיהיה "חייב" להראות שהוא נוהג להיפך...

הדברים בנושא זה הוגהו על ידי הרבי, כעבור מספר ימים, ויצאו לאור בקונטרס מיוחד בתוספת מראי מקומות והערות.

להלן חלק מדברי הרבי: מבואר בכמה ספרים על-דבר הפעולה, שנפעלת באדם ע"י הראיה וההסתכלות: הן הפעולה לטוב – ע"י הראיה וההסתכלות בצורות קדושות וכיוצא באלה, והן הפעולה "למוטב" – ע"י הראיה וההסתכלות בצורות של בעלי-חיים טמאים וכיוצא באלה. (שונה הדבר כאשר מסתכלים כדי לברך "משנה הבריות" או כדי להתבונן ב"מה רבו מעשיך וגו'", או להמחיש עניין תורני. מכאן גם מובנת ההליכה לגן חיות וכיוצא בזה).

ועל פי מה שנאמר (משלי כב, ו) "חנוך לנער על פי דרכו גם כי זקין לא יסור ממנה": מובן, שעניין זה צריך להיות בהדגשה יתרה בנוגע לילדי ישראל בגיל החינוך, מכיון שכל העניינים הנחקקים במחשבתם (ע"י ראיה, הסתכלות וכו') בהיותם בגיל החינוך, יש להם פעולה והשפעה על כל משך החיים – "גם כי זקין".

וכמנהג ישראל, שכאשר התינוק יוצא לאוויר העולם – תולים מסביבו ומקיפים אותו בענייני קדושה, "שיר המעלות" וכו'. ומזה מובן גם לאידך – ההשתדלות שהתינוק לא יסתכל בצורות טמאות... על-פי האמור לעיל אודות גודל הפעולה שעל ידי הראיה, מובן, שכאשר נותנים לתינוק צעצוע בדמות בעל-חי (מאיזה טעם שיהיה,

מפני שהוא ילד קטן) – יש להשתדל לבחור צעצוע שהוא בדמות בעל-חיים טהור: בהמה טהורה, עוף טהור, דג טהור, וכיוצא בזה.

ועל דרך זה, כשהילד מתבגר ומתחיל ללמוד צורת האותיות, שאז מראים לו ציורים מסויימים כדי להקל בתפיסת צורת האותיות – יש להשתדל שבעלי-החיים שבציורים אלה יהיו רק בעלי-חיים טהורים. לדוגמא: כשמציירים לילדים את אל"ף בדוגמת אדם הנושא שני דליי מים (אחד מלמעלה ואחד מלמטה), וכדי להמחיש יותר את הציור, מציירים נהר עם דגים, ועל שפת הנהר – חתול וכיוצא בזה, ישתדלו "לזרוק" את החתול ולצייר במקומו בהמה או חיה טהורה. וכיוצא בזה בשאר ציורים.

(ההוראה היא לא בנוגע לציורים של בהמות וחיות טמאות המדוברות בתנ"ך ובמדרשי רבותינו ז"ל שמלמדי תינוקות וכיוצא בזה מציירים עבור התינוקות בכדי להקל לימודם כו' או שמעתיקים סיפור מתנ"ך ומדרשי רבותינו ז"ל, שאז הרי זה לימוד ופירוש התורה).

וכמו-כן, מובן בנוגע להוצאה לאור של חוברות וכיוצא בזה שיש בהן ציורים ותמונות של בעלי-חיים, ועל אחת כמה וכמה בנוגע לחוברות המיועדות לילדים בגיל החינוך – שיש להשתדל שישתמשו בציורים של בעלי-חיים טהורים דווקא.

ישנו, אמנם, "מנהג המדינה" לקשר עניינים מסויימים עם ציור של... "עכבר" (!), או של חיה שאינה טהורה, ולדאבוננו, חדר הדבר גם בחוברות ובעיתונים ששאר הפרטים בהם על טהרת הקודש, אלא שמפני סיבה שונה ומשונה שאינה מובנת כלל, לא שמו לב, שיש להשתדל שיהודי (ובפרט ילד קטן) יראה רק דברים טהורים.

עניין זה מודגש ביותר כשמתכוננים לקיום הייעוד "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ" (זכריה יג, ב) – ביטול והעברת כל העניינים, שהם היפך הטהרה. ולכן, צריכים לפעול בכל מקום האפשרי, שישתמשו אך ורק בציורים טהורים, ויתרה מזו – על טהרת הקודש.

תשמ"ה – יום רביעי

הפרופסור מעניין את הרבי ב"מגנטור-הידרודינמיקה"

כשהרבי הגיע בבוקר ל-770, חיכה פרופסור ירמיהו ברנובר (הנוסע היום לארץ הקודש) ליד דלת גן עדן התחתון. הרבי רמוז לו להכנס עמו לגן עדן התחתון שם שוחחו מספר רגעים. ברנובר סיפר לרבי על הפרוייקט החדש בנושא "מגנטור-הידרודינמיקה" – המתקן הראשון מסוגו בעולם בנושא זה שהולך להיפתח בחנוכה. הרבי התעניין בפרטי המתקן ועל השלכותיו בנושא "תורה ומדע". כמו כן ביקש הרבי לדעת על אודות מצבם של יהודי רוסיה, ולסיום בירכו הרבי "פארט געזונטערהייט, ושנשמע בשורות טובות".

תשמ"ה: יומני
'בית היינו'

הרבי מייעץ להישאר...

על אותה יחידות ראשונה, סיפר פרוספור ירמיהו ברנובר לימים:

כל פעם שהגעתי לרבי, הוא הקדיש בזמן ה'יחידות' הרבה זמן לעבודות שלי. האמת, הייתי רוצה לשמוע בזמן הזה דברי-תורה, אבל הרבי תמיד מתעניין לפרטי-פרטים בעבודות שלי. אני משוחח על העבודות המדעיות שלי עם הרבי בצורה מאוד חופשית, ממש כמו שאני מדבר עם חבריי לעבודה.

"כשיצאתי מברית-המועצות נסעתי לארה"ב. כעבור כמה חודשים הייתה צריך לנסוע לפילדלפיה ולפני שנסעתי, נכנסתי אל הרבי והוא אמר לי שאני חייב למצוא בעיר הזאת פרופסור שעוסק בעבודה מסויימת 'כי יש לזה חשיבות רבה להמשך עבודתי', כלשונו של הרבי. אני יצאתי נבוך, כי לפי ידיעתי, לא שמעתי על שום אדם כזה שנמצא בפילדלפיה ומתעסק עם עבודה כזו.

"כשהגעתי לפילדלפיה, חיכה לי שם חסיד חב"ד. אני סיפרתי לו את המקרה והוספתי שנראה כי חלה טעות. עוד לא סיימתי את המשפט ואותו חסיד אמר לי בביטחון גמור: 'אם הרבי אמר – זה מה שצריך לעשות' ואכן, בשהותי בפילדלפיה מצאתי פרופסור ממוצא סיני שמתעסק באותה עבודה. במהלך שיחתי איתו, הוא הציע לי להופיע עם המחקר שלי באיזה שהוא אירוע שהיה אמור להתקיים במקום באותם ימים, אבל מכיוון שזה לא התאים ללוח-הזמנים שלי – ויתרתי על ההצעה.

"חזרתי לניו-יורק ונכנסתי אל הרבי. ב'יחידות' סיפרתי לו על כל המקרה והרבי אמר לי מיד לחזור לפילדלפיה ולהיות נוכח בכינוס.

"כך עשיתי, למרות שקשה להשלים עם העצה. לא העלתי על דעתי אפשרות שאני מגיע להתייעץ עם הרבי ואני יעשה הפוך. כשנכנסתי לאולם בפילדלפיה, ניגשו אלי שני אנשים ממוסד המחקרים של חיל-הים האמריקאי והציגו את עצמם. הם סיפרו לי שהם ידעו שאני הולך להגיע לאירוע ולכן הם הגיעו במיוחד בכדי לפגוש אותי – מפני שיש להם עבודה לפי חוזה שנתי.

"כעבור כמה זמן, התחלתי לעבוד אצלם ובזכות המשכורת שקיבלתי מהם, יכולתי להקים בארץ-הקודש מעבדה גדולה שעלתה כסף רב ולולא חוזה לא הייתי מסוגל להקים אותה. סיפור זה, ממחיש עד כמה חשוב לקבל את עצתו של הרבי ועד כמה הרבי רואה דברים שאנו לא חוזים בכלל".

תפילת מעריב, כרגיל בשעה 18:45. אחרי התפילה יצא הריל"ג בהודעה, שבשעה 21:30 תתקיים התוועדות. בשעה האמורה נכנס הרבי להתוועדות כ"ף מר-חשוון.

בעת שניגנו לאחר השיחה הראשונה, ניגש הרב שוחט וביקש ברכה מהרבי, והמשיך לבקש עבור נכדו שברית המילה שלו תתקיים ביום שני. כן ביקש

ברכה עבור גיסו. במשך הזמן שדיבר ענה לו הרבי כמה פעמים "אמן", וכן המשיך לענות 'לחיים' לקהל.

בשיחה השניה שאל הרבי שלכאורה כיון שהשיחה של 'כל היוצא למלחמת בית דוד' וההוראה היא שצריכים להיות 'נרות להאיר' נאמרה לבחירי התמימים ב"תומכי תמימים", מהי השייכות למשתתפים בהתוועדות שרובם בעלי בתים? והביאור בזה, שאמנם בזמן ההוא היה שייך ענין זה רק לתלמידים ב"תומכי תמימים" בליובאוויטש, שהיו נשמות כלליות בענין הפצת המעיינות, אולם בימינו שייך הענין לכל אחד ואחת.

בסיום, אמר הרבי – שהרבי נ"ע התייחס לתקופה שתהיה לאחר זמנו, וזה יתחלק לשני דורות: הדור ראשון, "אשר חרפו אויבך ה'". והדור השני "אשר חרפו עקבות משיחך". הסוג של מחרפי עקבות משיחך אינם "אויבך ה'", אדרבה הם יהודים שומרי תורה ומצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "הנה הנה משיח בא", מכיון ששומעים פעמי עקבות משיחך. וענין זה הוא בתקפו בכל השנה, אלא שביום שמזלו גובר כל ענייניו הם בתנועה של התגברות, ויש לזה נתינת כח מיוחדת.

לאחר השיחה ניגנו 'אימתי קאתי מר', ולאחר כמה דקות, הביט הרבי בשעון, שמונח בדרך קבע על השולחן בעת ההתוועדות. כשנפסקה השירה פתח הרבי במאמר כעין שיחה ד"ה ויהיו חיי שרה גו'. לאחר המאמר ניגנו את הניגון של הפרק של הרבי "וידעו כי אתה".

לאחר השיחה הרביעית ציוה לנגן ניגון של 'הכנה' וניגון אדמוה"ז (בבא הרביעית פעם אחת). באמצע 'ניגון הכנה', סימן בתנועת ידו הק' לשני אנשים לומר 'לחיים'. לאחר ד' בבות ניגנו 'ניע זשוריצי' תוך כדי שמעודד קלות בתנועות ראשו הקדוש. לסיום, הביט לעבר הש"ץ ר' מ. טלישעווסקי שינגן 'שיבנה ביהמ"ק', בעת הניגון עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחוזק על ידי מחיאות כפים לילדים שישבו על הרצפה משמאלו והמשיך במחיאת כפים מהירות שהלהיבו את כל הקהל.

לאחר ברכה אחרונה חילק דולרים על ידי הטנקיסטים ויצא בשירת 'כי בשמחה'. ההתוועדות הסתיימה קרוב לשעה אחת אחר חצות. כשיצא הרבי מ-770 לנסוע לביתו, נגשה אליו אישה והגישה לו פתק. הרבי לקח והכניס את הפתק לשקית שבידו.

תשמ"ח – יום רביעי

חלוקת דולרים פתאומית – 'א הצלחה' דיקער כ' חשוון'...

היום לאחר תפילת המנחה "נחתה" הפתעה. כמה דקות אחר שהתסיימה התפילה בזאל הקטן יצא המזכיר הרב יהודה לייב גרונור והודיע על חלוקת

תשמ"ח: יומן
שנת 'הקהל'

דולרים שתתקיים מיד.

נקל להבין את אשר התרחש באותם רגעים של קבלת הבשורה. התרגשות ושמחה היו לנחלת הכל. תיכף יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מפתח 'גן עדן התחתון' ובמקום החלוקה של כל יום ראשון הועמד השולחן והרבי החל בחלוקה כשהוא מאחל לכל אחד מהעוברים על פניו: 'א הצלחה'דיקער כ' חשוון'...

בתחילה אמנם היה אי סדר רב בשל ההפתעה ואי ההתארגנות מראש, אך עד מהרה נוצר תור ארוך ומסודר. מכל העברים ניתן היה לראות אנשים – אשר דבר השמועה שפשטה חיש הגיעה אליהם – רצים לעבר 770. אנשים שבאמצע עיסוקיהם עזבו את חנותם ורצו לקבל דולר. היו שהגיעו ברכבם ממקומות רחוקים יותר, שכן מי יוותר על כזה מן סוג השפעה וברכה לכ' חשוון מוצלח.

לא נודע איך הדבר התפרסם כה מהר, אך המציאות היתה שבאותה מחצית השעה (של יום חורפי ומושג ולאחר שבתפילת מנחה השתתפו רק כמה מנינים ספורים), חלפו במקום מאות רבות, אם לא יותר.

תש"נ – יום שישי

הקהל ממלא את הוראת הרבי

כשעלה במדרגות לאחר מנחה עודד במיוחד. מיד לאחר מנחה נסע ל-770. קבלת שבת הייתה בשעה 5:00.

בעת ששרו "לכה דודי" עודד במיוחד, ולפני שאמרו "בואי בשלום", עודד משך זמן על הסטנדר ובחוזקה. אחר כך הסתובב ואמר "בואי בשלום" ושוב המשיך לעודד בידו הקדושה בחוזקה.

לאחר מעריב – כשיצא כ"ק אד"ש מבית המדרש – התיישב כל הקהל ולמד קטע מאור התורה מתוך צילומים, מפי הרב יואל כהן, בהתאם להוראת הרבי בשבת האחרונה.

תנש"א – יום רביעי

הכנסת ספר תורה בשכונת קראון הייטס

לפני תפילת מנחה חילק צדקה למעלה ליד המעלית לכל מי שעמד שם, ואחר כך שם בעצמו בקופת הצדקה. כשנכנס ל'זאל' הגדול – היתה ניכרת שמחה על פניו הקדושות ועודד את השירה לעבר כמה מהנוכחים, כשהוא מגביה ידו יותר מהרגיל.

תש"נ: יומן
בית חיינו. יומן
הרב שניאור
זלמן הרצל

תנש"א: יומני
'בית חיינו',
'אראנו נפלאות',
'וימן א פקס
א שיחה'

כשהגיע לקופות הצדקה המונחות במרכז בית הכנסת, עצר, שלשל כמה מטבעות לתוכן והמשיך בדרכו. בצאתו בירך נוסע: "בשעה טובה ומוצלחת, נסיעה בהצלחה רבה". בתפילה לא אמרו תחנון, עקב הכנסת ספר התורה שתיערך היום. ערבית כרגיל.

הערב התקיימה שמחת הכנסת ספר תורה לבית הכנסת של הרבי, על ידי משפחת קוטלרסקי שי'. סיום כתיבת ספר התורה היה בביתה, והתכבדו בו חשובי הרבנים והעסקנים. לאחר מכן יצאו כולם בתהלוכה, מתוך שמחה וריקודים, יחד עם כל ילדי השכונה שי' שבאו עם דגליהם בידיהם – עד שהגיעו ל-770. אז הוציאו את כל ספרי התורה הנמצאים בארון הקודש ומסרום למנהלי הישיבה הר"מים והמשפיעים (בעל השמחה הוא ממנהלי ישיבת תומכי תמימים), אשר יצאו בהם בריקודים לקבל את ספר-התורה החדש.

יצוין, ששמחת הכנסת ספר תורה בשכונת קראון הייטס נערכת תמיד ברוב פאר והדר ובשמחה בלתי רגילה, ובכל השכונה שוררת הרגשה חגיגית. מלבד זאת שבכל המנינים אין אומרים תחנון ביום זה כנהוג (עפ"י המכתב של אדמו"ר הרי"צ).

תשנ"ב – יום ראשון

חלוקת הקונטרס 'ויהיו חיי שרה'

לפני חלוקת הדולרים הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א שהלילה יחלק את קונטרס כף חשוון, שיודפס היום מחדש בכריכה מהודרת. עד אחר הצהריים נשאר הדבר בסוד ללא פרסום, אך אז כבר נודע. אט אט גם נודע בבירור מה יחלק הרבי – קונטרס כף חשוון, שבו מאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א.

פנינים מחלוקת הדולרים

חלוקת הדולרים החלה בשעה 13:30 והסתיימה ב-17:35. להלן מספר פנינים ממה שאירע בעת החלוקה:

- מר שלום דומב (מיליונר ישראלי המתגורר בניו יורק, נחשב למקורבו של אריאל שרון): "אני צריך ברכה עבור ראש הממשלה מר שמיר בקשר לוועידה במדריד, שיצליח עבור כל עם ישראל, כולל אותי".

הרבי: "מה שתלויי בכך לעשות הוא שיהיה מאד תקיף בדיעות שלו שם".

- אחד הציגי יהודי שי"צ צריך לעבור מחר ניתוח קשה, ומבקש ברכה. הרבי: "לשם מה אתה צריך להכביד על ליבו באומרו שזהו ניתוח קשה? אמור שזהו ניתוח קל". בפנותו ליהודי שצריך לעבור את הניתוח, אמר: "העיקר הוא שתהיה לך רפואה קלה, וחיים קלים ובריאים". אשתו של היהודי

תשנ"ב: יומן
בית חיינו

אמרה שהיא ראתה את כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע בהיותה בת 18. הרבי: "אני מאד שמח שאת זוכרת את זה".

- לר' טוביה פלס – דולר נוסף: "זה עבור ה'דבר מלכות', ברכה והצלחה".
- לאדם שהולך כל יום לבקר אצל ר' ישראל קוזומינסקי הזקוק כעת לרפואה שלמה – העניק דולר נוסף: "לתת עבורו לצדקה", ודולר נוסף: "ואת זה מסור לו כדי שיניח בעצמו, אמרו לי שיש לו שם קופת צדקה, שיניח שם". הנ"ל הציג רופא שמטפל בר' ישראל. דולר נוסף: "עבור פציינט מיוחד זה", ודולר נוסף: "עבור כל הפציינטים שלך, שכל אחד מהם יהיה פציינט מיוחד". לרופא נוסף שמטפל בו, דולר נוסף: "עבור פציינט זה", דולר נוסף: "עבור כל הפציינטים שלך".
- אישה ביקשה ברכה עבור אישה החולה בצהבת. הרבי: "אומרים שה'מרה' – מרה היא, שהיא תשכח דברים מרים".
- אישה עברה עם קופת צדקה ואמרה שהיא אוספת כסף עבור בניית מקוה. הרבי שאל באיזה מקום בונים המקוה, וכשענתה, הכניס הרבי לקופסא 2 דולרים באומרו: "מנה כפולה".
- יהודי ביקש מהרבי ברכה עבור אישתו, ושאל מה לעשות בנוגע לניתוח. הרבי: "מה לעשות – יש לשאול אצל רב שתספר לו כל הפרטים, אין מקום למענה ללא ידיעת הפרטים". היהודי התחיל לפרט, אך הרבי אמר: "כדי להחליט בדבר מסוג זה יש לדעת פרטים, ולשאול כעת את כל הפרטים – הנה, ראשית: אין זה ענין לפרסום, ושנית: אי אפשר לעכב את הקהל, וזה לא הכרחי מכיון שזה שייך לרב, אתה תספר לרב את הפרטים, ואחר כך עשה כפי שיעצך הרב. [דולר נוסף] שיהיה – איך שתחליטו בהצלחה רבה.
- יהודי אמר לרבי שמשוהו מפריע לשמחתו. הרבי: "אז מה לך להאשים אותי? אם אתה אינך איש חכם ואתה מפריע לשמחותיך שלך – אני אשם בכך? הייה חכם יותר ותעבוד את ה' בשמחה. שיהיה ברכה והצלחה".
- לר' שלום דוכמן – דולר נוסף: "עבור כל כולל חב"ד". הרב דוכמן הציג את חבר הכנסת אלי דיין, ששאל: "מה חושב כבוד הרבי על הוועידה הקרובה בשבוע הבא?" הרבי: "בשורות טובות, הצלחה רבה. ויהי רצון שהכנסת תמלא את תפקידה העיקרי שהיא תכנס את כל בני ישראל תחת כנפי השכינה, זהו תפקידה העיקרי של הכנסת, ברכה והצלחה. באם עדיין אין יודעים על דבר זה אזי אולי תיקח על עצמך השליחות לפרסם זה [דולר נוסף] בשביל הצלחת השליחות".
- יהודי אמר לרבי שהיה אצל ר' שמואל בוטח שעשה מסיבה עבור המחלקה שפותח באוניברסיטת אוקספורד באנגליה, והיתה הצלחה גדולה. הרבי: "שיהיה בשורות טובות, הצלחה רבה, שתאמר דברים הראויים להאמר,

ותצליח שיתקבלו דבריך". היהודי נתן לרבי כמה חוברות משם, הרבי נתן לו דולר נוסף "עבור החוברות". היהודי אמר לרבי שאמר לשליח שם שהיות ויש שם הרבה שלא נימולו ושלא ערכו להם בר מצוה, הוא לוקח על עצמו לשלם עבור ההוצאות לעשות חגיגה גדולה להרבה תלמידים ביחד שירצו להמול ולערוך בר מצוה. הרבי: "כדאי ביותר, וכדאית פעולה זאת שתקדיש לזה הרבה זמן ומרץ, והובטח יגעת ומצאת".

• ר' יקותיאל ראפ הציג את מר יהודה ברוס, ראש עיריית יבנה. הרבי: "בשורות טובות, בחז"ל כשמזכירים יבנה, מוסיפים 'יבנה וחכמיה', יהי רצון שיהיה ריבוי חכמים ביבנה, במילא גם אתה בתוכם, ברכה והצלחה". הנ"ל ביקש ברכה עבור אלו הזקוקים לרפואה שלמה ביבנה, הרבי: "אמן".

• ר' ישראל דערען הציג יהודי ששם משפחתו שניאור. הרבי: "שניאור המתייחס למשפחת בית הרב מן הסתם?" היהודי השיב בחיוב. הרבי: "שיהיה בשעה טובה, לזכור למי אתם מתייחסים, ולדאוג לקיים את מה שכתב הוא בשולחן ערוך שלו – של סב אבי הסבא". לאשתו – דולר נוסף: "זה עבור עזרתך לבעלך, ללכת יחד עמו באותה דרך".

• יהודי אמר שהוא עוזר לר' יוסף יצחק רייטשיק בארץ הקודש בנוגע לילדי צ'רנוביל. הרבי: "שהשם יתברך יברך אותך שיהיה לך בשורות טובות אודות התקדמות שלו, והתקדמות שלך גם כן, אודות הפצת יהדות. [דולר נוסף] עבור התקדמות שלך בכלל, [דולר נוסף] עבור התקדמות שלך ביהדות".

• יהודי שאל האם להמשיך ללמוד בישיבה או ללכת ללמוד אומנות. הרבי: "לשאול אצל הנהלת הישיבה שצריך ללמוד בה, ולעשות כפי הוראתם".

• הרב עמר, ראש ישיבה בפאריז, אמר שהוא רוצה לבנות ישיבה חדשה, אבל צריכים לזה סייעתא דשמיא, וממילא מבקש את ברכת הרבי. הרבי: "סייעתא דשמיא כבר ישנו מזמן גם בפאריז, כי מלא כל הארץ כבודו. הצלחה רבה, בשורות טובות. [דולר נוסף] זה תניח בקופת צדקה שבישיבה".

• לסנדק שהוצג על ידי ר' מרדכי קנלסקי – דולר נוסף: "להיות עשיר במהרה". לרב קנלסקי דולר נוסף "כפליים לתושיה".

• לעורך דין מסן פרנסיסקו שכעת ניצח משפט עבור בית חב"ד שם, אמר הרבי: "בשורות טובות, והצלחה רבה בכל פעולותיך". עורך הדין: "השליח, הרב דלפין, מבקש ברכה שבעזרת ה' הענין יהיה גמור עכשיו". הרבי: "השם יתברך יברך אותך, והרבה חלק בעולם הבא, ועוד יותר בעולם הזה. [דולר נוסף] בשביל הברכות המיוחדות". לאשתו – דולר נוסף "בשביל שיתוף הפעולה עם בעלך, שהשם יתברך יברך אותך".

• לבניו של הרב שלמה קונין נתן דולר נוסף: "צדקה עבור האבא". אחד

הבנים: "אבא ביקש ברכה שיהיה לכתחילה אריבער בקשר לגאולת הספרים וכל הגאולות, שיהיו נאו!" הרבי: "שתאמר לו שאני אמרתי לו את הברכה עוד לפני שאתה סיפרת לי על כך, אני שיערתי שמן הסתם יבקש ברכה. [דולר נוסף] בכל אופן לתת לו כפלים לתושיה".

• ר' יוס'ל וינברג הציג יהודי בשם 'קטן' מג'נבה. הרבי: "השם שלך 'קטן', אז תשתדל להיות עסקן גדול". מר קטן ביקש ברכה עבור בתו. הרבי שאל מה שמה היהודי, וענה "שרה". הרבי שאל מה שם אמה, וקטן השיב "נורמה". הרבי: "אז שה' יתברך יתן שיהיה לה מזל נורמלי והרבה יותר מנורמלי". לרב וינברג נתן הרבי דולר נוסף "כפליים לתושיה".

• לרב וולפסון מיישיבת 'תורה ודעת' נתן הרבי דולר נוסף "יפוצו מעיינותיך חוצה". לחתנו של הנ"ל המנהיג קהילה בבורו פארק, נתן הרבי דולר נוסף "מן הסתם יש לך קופת צדקה בקהילה, אזי תניח זאת בקופת הצדקה של הקהילה, ושתהיה זו קהילה אמיתית, קהילה שתם נקראת 'קהילה קדישא'".

• ר' ירחמיאל בנימינסון הציג את מי שעשה את הפירסומות עבור צבאות ה'. הרבי נתן לו דולר נוסף "עבור כל הפרסומות, וזוהי פרסומת טובה עבור משיח צדקנו".

• יהודי מסר שני ספרים מאת הרב פעלדער מטורונטו, וביקש ברכה לרפואה שלמה עבורו. הרבי: "אלו האחרונים שלו, או הקודמים?" היהודי "הם החדשים". דולר נוסף: "עבורך [דולר נוסף] עבור הרפואה הקרובה והשלימה לרב פעלדער. [2 דולרים נוספים]: זה – עבור ספרים צריכים לשלם, תתן לו עבור כל ספר, ושיהיה הולך הלך וגדול".

• יהודי אמר שצריך ברכה לפרנסה, ויש לו בעיה לחזור לארץ הקודש, מקור פרנסתו. הרבי: "שינחך ה' בדרך טובה ואיך שתעשה שיהיה בהצלחה. [דולר נוסף] לבדוק את התפילין". היהודי אמר שבדק כבר את התפילין ואת המזוזות על פי הוראת הרבי. הרבי: "ומצאו שם משהו?". היהודי השיב כי באחת המזוזות התיבה "ודברת" היתה פסולה, ולכן קנה מזוזה חדשה. הרבי: "שיהיו בשורות טובות, ושמכעת לא תצטרך להזדקק למופתים, שיהיה בדרך הטבע הרבה פרנסה". לשאלתו האם לחזור לארץ הקודש, הורה הרבי לשאול אצל רב שייספר לו את כל הפרטים.

• יהודי ביקש ברכה עבור סוכן הנסיעות, ר' נחמן אלבוים. הרבי: "שיצליח במשלוח יהודים ברחבי העולם".

• לאחד שביקש ברכה ליראת שמים אמר הרבי: "תלמד יותר חסידות – אז תהיה יותר ירא שמים. ושיהיה 'יגעת ומצאת', צריכים את יגיעתך בזה".

• ר' הלל זלצמן מהנהלת חמ"ה נתן לרבי חבילה מסויימת. הרבי: "יישר כח

גדול ובשורות טובות, והמתחיל במצוה אומרים לו גמור. כל המצוות יש לעשותם בזריזות, אז לעשות זאת גם בזריזות. [דולר נוסף] עבור הזריזות של ענין זה". ר' הלל זלצמן אמר שנוסע לארץ הקודש לחתונות שעורכת שם חמ"ה לעולי רוסיה. דולר נוסף: "עבור החתונות". לרב מלעכובסקי – דולר נוסף: "עבור כל הפעולות של חמ"ה".

• יהודי ביקש ברכה עבור האדמו"ר מגור. הרבי הזכיר את שמו ושם אימו: "שמחה בונם בן חיה רודא יהודית, שיהיו בשורות טובות".

• הרב הרמן הציג גביר מקונטיקט שעוזר לחב"ד, הגביר הינו נכד של החסיד ר' שמואל גוראריה. דולר נוסף: "לתת לצדקה בעיר שלך". הגביר הצביע על בנו האמור לעבור ניתוח, וביקש ברכה. הרבי: "שיהיו בשורות טובות, מקורו הרי ממשפחה עשירה (גוראריה), מן הסתם תהיה גם אתה עשיר, ואז גם הוא (בנך) יהיה עשיר". לבתו – דולר נוסף: "חיים עשירים ברוחניות וגם בגשמיות".

• אישה הציגה את בנה המשמש כר"מ בישיבה בירושלים. הרבי: "מן הסתם את תדאגי שהוא לא יתבטל מלימוד תורה כשימצא פה. הוא צריך להיות דוגמה לכל התלמידים". הר"מ: "הרבי מדבר אודות שנת נפלאות, אז אני רוצה לבקש שיהיה כפי שהרמב"ם כותב: "זמפליא לעשות", הן בגשמיות והן ברוחניות". הרבי: "הרמ"א מסיים את חלק אורח חיים – אורח חיים משמעותו שזוהי הדרך לכל החיים (במילים) "וטוב לב משתה תמיד". צריכים להראות דוגמה לתלמידים כיצד יהודי שמח תמיד מכך שהוא יהודי, זה כשלעצמו כבר מספיק, במילא נעשית עבודת ה' בשמחה".

• אישה אחת ביקשה ברכה עבור משהו. הרבי: "ברכה והצלחה, ותהיינה בשורות טובות, וצריך שאת לא תהיי 'ברוגז' על הקב"ה עם תביעות, וטוב יותר לעבוד את הקב"ה מתוך שמחה, והשם יתן מעצמו את כל הענינים בשופי".

ביקור מפכ"ל המשטרה

המזכיר ר' בנימין קליין הציג את מפכ"ל המשטרה בארץ הקודש, מר יעקב טרנר. הרבי: "יהי רצון שיהיה משטר בארץ, ולא יצטרכו לשמירה אלא בשביל יופי ולהראות שיש גם משטרה". המפכ"ל: "העיקר שיהיה שלום", הרבי: "אמן בשורות טובות. [דולר נוסף] זה בשבילך, [דולר נוסף] זה בשביל כל המשטרה, הצלחה רבה ולמופת לכל ארצות הארץ". המפכ"ל בירך את הרבי באריכות ימים ושנים טובות, ואמר הרבי: "גם אתם". לאשתו נתן דולר נוסף: "בשביל השותפות עם הבעל בכל הענינים הטובים, וללכת מחיל אל חיל, בשורות טובות". למאבטח של המפכ"ל נתן הרבי דולר נוסף: "בשביל השמירה".

• אחד ביקש ברכה עבור בנו החולה מאד. הרבי: "מה שמו?" היהודי השיב "אברהם בן מרים דבורה". הרבי: "ברכה והצלחה, דבורה מפורסמת בזה שהיה לה שיר עבור כל היהודים, והשם יתברך יברך אותך שיהיה לכם תמיד שיר לקדוש ברוך הוא על הברכות הגלויות שלו, וללכת מחיל אל חיל".

• עבר הרב מנייטרא. הרבי: "ברכה והצלחה". הרב מנייטרא: "הייתי במלבורן, ויוסף יצחק בן רייזל גוטניק ביקש ברכה". הרבי: "אתה ברכת אותו?" "כן". הרבי: "שתתקיים ברכתכם, בתוך ברכות של יהודים רבים המברכים אותו". הרב מנייטרא: "הוא ביקש ברכה מיוחדת מהרבי". הרבי: "יש לי את שמו ואת מכתביו, ובפרט שהוא עוד עושה סיוע בזה. בשורות טובות והצלחה רבה. [דולר נוסף]: עבור כל קהילתך, [דולר נוסף] לכל אנשי הקהילה, הולך והוסיף ואור".

• לר' ליפא ברענען, מארגן כינוס השלוחים הקרוב, איחל הרבי: "הצלחה רבה ומופלגה [דולר נוסף] להכניס בקופת צדקה שתונח שם". ר' ליפא הציג את ראש ישיבת רמת הגולן, הרב אמנון שוגרמן. הרבי: "שתהיה 'רמה' ושיהיה 'גולן'. שני הדברים באופן טוב. ללמוד שם תורת ה', ודבר ה' זו הלכה, במילא תהיה ההלכה שארץ ישראל שייכת ליהודים. הפירוש הראשון ברש"י מתחיל בענין השייכות דארץ ישראל, וכבר הוא מזכיר שתהיינה טענות... [דולר נוסף] ברכה והצלחה". הרב שוגרמן: "ברכה גם עבור הישיבה, שיגדיל תורה". הרבי: "העיקר הוא שתהיה בהתיישבות – לכן היא נקראת ישיבה".

לאשתו – דולר נוסף: "עבור העזר והשותפות לבעל, כאיש אחד, ושיהיו בשורות טובות. בנוגע לאברהם ושרה כתוב שמה שאברהם עשה עם האנשים, עשתה שרה עם הנשים, ולמה מספרת לנו זאת התורה? כדי שנדע מה אנחנו צריכים לחקות". האישה: "במהרה בארצנו", הרבי: "בקרוב ממש".

• אישה אמרה לרבי שהיא בדכאון. הרבי: "השם יתברך יברך אותך שיהיו לך בשורות טובות ובשורות שמחות, תבדקי את המזוזות בחדרך, וכשתהיינה כשרות, תהיי יותר שמחה. [דולר נוסף] לשים בקופת הצדקה שבחדרך".

• חבר ועד הקהל ר' יוסף ברוך שפילמאן הציג את מועמד המפלגה הרפובליקנית לעיריית מנהטן. הרבי: "השם יתברך יברך אותך להצליח בכל פעולותיך לטובת הרבים".

• אחד אמר לרבי שיש לו 'מחשבות זרות' שמבלבלות אותו, ומבקש ברכה. הרבי: "לבדוק את המזוזות בחדרך שיהיו כשרות, וזה יביא מנוחת הנפש".

חלוקת הקונטרסים

דקות אחדות לאחר חלוקת הדולרים, ירד הרבי לתפילות מנחה ומעריב. קודם התפילה לא הסתובב לעודד, אלא ניגש מיד למקומו. היתה מחשבה שהרבי יחלק מיד אחרי התפילה, אך לאחר שהכריז הגבאי על סיום הרמב"ם ושחרית מחר, נשאר הרבי לעמוד על מקומו, ומיד ניגש אליו המזכיר הריל"ג. לאחר שהרבי אמר לו משהו, אמר הריל"ג לגבאי והגבאי הכריז בשם המזכירות שהחלוקה תתחיל בשעה 18:45.

הקהל שציפה בדריכות לקבלת הקונטרס, הסתדר בתור ארוך מקצה בית המדרש לקצהו השני, ובשעה 18:55 התחיל הרבי את החלוקה כשהוא עומד על פתח היכל קדשו, נשען על גבי הסטנדר. התור עובר מפתח גן עדן התחתון לכיוון פתחו השני (הפתח שממנו יוצא הרבי לאוהל), כשהרבי מביט בפני כל אחד ואחד תוך כדי מסירת הקונטרס.

הקונטרס מכורך בנייר לבן עבה, שעליו נכתב באותיות כחולות בולטות – "קונטרס כף חשוון תשנ"ב". בתוך הקונטרס מצורף דולר שליחות מצוה לצדקה. לכמה מהעוברים אמר "ברכה והצלחה", ולכמה "בשורות טובות".

עורך העיתון 'אלגעמיינער זשורנאל', ר' גרשון בער יעקבסון אמר לרבי שנוסע הוא למדריד. הרבי נתן לו קונטרס נוסף עבור העיתון, ועוד קונטרס להשאיר במדריד. לגברת שטרנברג נתן הרבי קונטרס נוסף למסור לבעלה.

בסיום החלוקה לקח בידו שני קונטרסים ונכנס פנימה להיכל קדשו. השעה היתה 21:40.

בדרך כלל, כשחולק דולר עם קונטרס זה או אחר, הוא הוכנס בין דפי הקונטרס לכריכה כשהוא בולט במקצת מחוץ לקונטרס. באופן חד פעמי, בחלוקה זו היה הדולר מקופל עם הכריכה בין סיכות השדכן. ומכיון שכך יצא מידו של המלך, גם עניין זה צריך לימוד...

היה זה מראה מלבב מאד, לראות בתום החלוקה את ה'זאל' הצפוף במאות אנ"ש והתמימים רכונים על דפי המאמר הפתוח שזה עתה קיבלו מידי הקדושות של הרבי, נוגעים בו בזהירות ובהדרת כבוד, לומדים בשקיקה, ומתפלפלים בדרגות דקות באור שלפני הצמצום.

מאוחר יותר התקיימה ב־770 סעודת סיום הרמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפיים והתחלת הלכות ספר תורה. תחילה לימד ר' יואל כהן את הקונטרס, אחר כך התחיל וסיים את ההלכות ר' יהודה קלר, ושוב המשך ר' יואל והתוועד עם אנ"ש והתמימים עד שעה מאוחרת.

שער שני

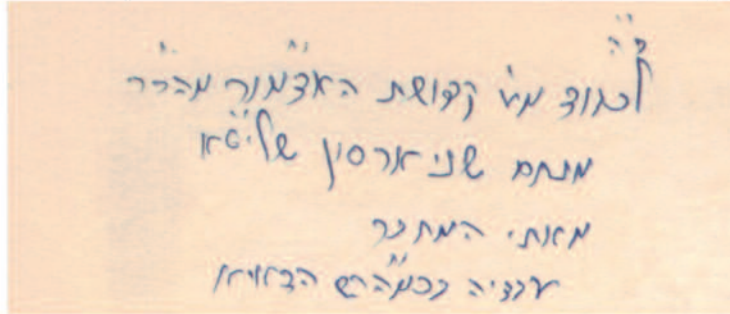
כתב יד בפרסום ראשון

קרוב משפחתו של החתן, הרב עובדיה הדאיה היה מגדולי רבני עדות המזרח בדור האחרון. הרב הדאיה שהיה מחשובי רבני עדת ארם צובא, שימש בתפקידים רבים ומגוונים המראים על היותו איש אשכולות, לצד תפקידו ברבנות כרב העיר פתח תקווה וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל במשך שנים רבות, היה דיין נחשב וחבר בית הדין הגדול, מקובל גדול, ראש ישיבת המקובלים בית א-ל ור"מ בישיבת פורת יוסף. מחבר ספרים: שו"ת ישכיל עבדי (ח' כרכים), שו"ת דעה והשכל, ויקח עובדיהו (ה' כרכים), עבדא דרבנן על הש"ס, עבד המלך על הרמב"ם, ודבר שלום על השולחן ערוך. ספרו דעה והשכל הוא ספר שו"ת עמוק בענייני קבלה, ספר זה לא יצא כספר בפני עצמו אלא נדפס בחלקים בסוף כל ספר מספרי השו"ת בהלכה - ישכיל עבדי. בשנת תשי"ט

שלח הרב הדאיה מכתב אל הרבי, כשלמכתב צירף את הספר ישכיל עבדי ח"ה עם תשי"ט שלח הרב הדאיה מכתב אל הרבי, כשלמכתב צירף את הספר ישכיל עבדי ח"ה עם הקדשה, הרבי הגיב על המכתב והספר במכתב מיוחד הכולל ענייני קבלה, ובתחילתו הרבי משבח את עובדת כלילת הספר ענייני גגלה וקבלה יחד.

צילום ההקדשה בא כאן בפרסום ראשון ותודתנו לספרן ספריית הרבי, הרב שלום דובער שי' לזין על עזרתו בהשגתו.

צילום הקדשת הספר

מענה הרבי למכתב ולספר:

ב"ה, ט"ו אלול תשי"ט

ברוקלין

הרה"ג הרה"ח אי"א נו"נ רב פעלים

יושב על מדין וכו'

מוה' עבדי שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתב כת"ר ולפני זה תשורתו היקרה ספר שו"ת ישכיל עבדי חלק ה', ות"ח על מתנה זו, ובפרט שהרי נתאחדו בה חלק הגליא וחלק הסתים, והרי פס"ד בתורה היא שמתנה בעין יפה נותן, ובפרט ע"פ המבואר בספרי קבלה ובביאור יותר בספרי חסידות, שאי אפשר להנגלה בלא חלק הנסתר כמו שאי אפשר לחלק הנסתר בלא חלק הנגלה, שהרי ענין התורה היא בדוגמת נשמה בגוף המאוחדים ע"י תורה תמימה תורה אחת, ועל ידי' עם הוי' אחד עד שנעשים ישראל ואורייתא וקוב"ה כולא חד (זוהר חלק ג' עג' א') שזהו ג"כ הוראת ימים אלו, ארבעים יום האחרונים עת רצון כהראשונים, אלא שעוד בכפלים לתושי' (שמו"ר ריש פרשה מו') שכפלים אלו ה"ז לא רק שני פעמים ככה, אלא בעין ערוך, וכמוכן בשמו"ר שם. והרי נמצאים אנו בימים שכל יום כופלים לדוד ה' אורי וישעי, מברייח מן הקצה אל הקצה, אורי, מאור שנברא ביום הראשון, אור זרוע לצדיק (ענין זהר חלק ג' יב' א') וישעי עד לעוה"ז התחתון להושיע מיצה"ר כפירוש האלשיך, אילנא דחיי ואילנא דטו"ר (רע"מ זח"ג קכ"ד ב') ובמאר בארוכה באגה"ק לרבנו הזקן סי' כ"ו.

בכבוד ובברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה להצלחה בעבודתו בקדש.

ג.ב. לחביבותא דמילתא מצוין בזה אי איזה הערות וכמ"ש ואת והב בסופה.

שער שלישי

עצות והדרכות

מכתבים אלו דלקמן הם המכתבים הראשונים שכתב כ"ק אדמו"ר לסב החתן הרב שמעון גד אליטוב, מסיבות שונות נותרו בידינו רשימת העתקה בלבד של מכתבים אלו, ומובאים כאן כהעתקתם ובתור השלמה למכתבים שהתפרסמו בקבצים שיצאו בעבר לשמחות המשפחה

ב"ה, כ"ט סיון, תשי"ד
ברוקלין.

האברך שמעון שי'
שלום וברכה!

במענה על מכתבו מ"ט סיון, בו כותב אודות העלמות והסתרים השונים שישנם אצלו ומפרטם לסעיפים, הנה כל הסעיפים שחושב - מקור אחד להם, והוא הסתת הצד דלעומת זה, שמפריע את האדם בכל הדרכים, למנוע את האדם מעבודתו את בוראו. וכיון שהסיבה אחת היא, הרי יש לתקן על ידי שינוי עיקרי אחד, והוא - המסירה והנתינה ללימוד תורת הנגלה ותורת החסידות, מבלי כל תירוצים. וכשיחליט באמת אליבא דנפשיה לעשות כזה, ויכיר את האמת שזה נוגע לכל מעמדו ומצבו בחיים, ולא רק בעניינים הרוחניים אלא גם בחיים הגשמיים, הרי רואים הצלחת השי"ת. וכבר ידוע הפס"ד שאפילו מעט אור דוחה הרבה חושך. אלא שכדי להרבות בסייעתא דשמיא, צריך לשמור שלושת השיעורים השווים לכל נפש מתקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע (בחומש תהילים ותניא) הידועים. ולהוסיף בצדקה עם הזולת, היינו לקרבו לתורת השם ולעבודתו, שצדקה גם ברוחניות - תרומם גוי, וכמבואר בתורה אור לרבנו הזקן בתחילתו. המורם מהנ"ל, ילמוד בשקידה במסירה ונתינה בנגלה דתורה ובתורת החסידות, יוסיף אומץ בעבודת התפילה ובקיום המצוות בהידור, ולהשפיע על הזולת לקרבם לאילנא דחיי, שאז יקויים היעוד - לאט לאט אגרשנו. יכול לבשר טוב בכל העניינים שנגע במכתבו.

בברכה
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר: א. קווינט

ב"ה, ג' תמוז, תשי"ד
ברוקלין.

האברך שמעון שי'
שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכ"ח סיון בו כותב ע"ד מה שעבר עליו בשינויים שונים במשך הזמן עד עתה ועל מצבו עתה אשר אף שהוטב בהשוואה להעבר אבל עדיין צריך תיקון בכמה נקודות ועניינים. והנה שמח יהיה בהזכות וההצלחה אשר נמצא הוא בישיבת תומכי תמימים שנתיסדה ומתנהלת ע"י כ"ק אדמו"ר נ"ע וכ"ק מו"ח אדמו"ר - זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע שהשקיעו בה מכוחותיהם במס"נ, ובמילא, כל הנמצא בה בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו הגשמיים והרוחניים כלי הוא לקבלת ברכותיהם שיצליח בכל המצטרך כפי יכולתו ללמוד להתפלל ולהדר בקיום המצוות מתוך שמחה, שאז אם מעט אור דוחה הרבה חושך הרי עאכו"כ הרבה אור ועאכו"כ מאור (שהוא מקור האור) היינו חסידות תורתה הדרכותיה ומנהגיה.

עצות והדרכות

ידוע מכבר שאין דרך התענייות ואפילו הסיגופים דרך הבעש"ט כמבואר בכ"מ ומהם גם במאמר יו"ד שבט תשי"ג ד"ה באתי לגני, ובפרט ע"פ המובא בספר תולדות מהר"ש שתענית של חסיד פירושו העכבה אפילו לאיזה רגעים מדבר שרוצה כו', וראה ג"כ בתניא פרק כ"ז (דל"ד ע"ב), ובמאמר הנ"ל מבואר ג"כ הכרח שמירת הבריאות שאז בלבולי הגוף מתמעטים.

וכשיוסיף בכל הנ"ל, בפעולות בכיוון זה, הרי יתרבה ג"כ הסיוע מלמעלה שיבוא כל הנ"ל בפועל ממש בחיי היום יומים.

מה שכתב אודות תיקונים כו', הנה ירבה באותיות התורה ובאותיות התפלה, ובודאי חקוקים בזכרוננו כמה פרקים משניות וכמה פרקים תניא ומאמרי דא"ח וביניהם גם ד"ה והדרת פני זקן בלקו"ת סוף פ' קדושים. בברכת הצלחה בתורה בעבודה ובגמ"ח שהם ג' הקוין שעליהם העולם גדול והעולם קטן - זה האדם - עומדים.

"ב"ה, ה' מ"ח, תשט"ו
ברוקלין.

האברך שמעון שי'
שלום וברכה!

במענה על מכתבו ממוצש"ק בראשית, בו כתב על שמרגיש בעצמו עצבות ויאוש וכו' ומשער שבא לו זה מלימודו בספר דרך החיים.

והנה ידוע המבואר בכמה מקומות בחסידות עד כמה הרחיקו מידת העצבות וההפסד הגדול בזה במלחמת היצר ובמילא צריך להפטר בזה בהקדם היותר אפשרי כי אינו מצד הטוב, וכמו בכל עניינים בלתי רצויים הדרך לזה הוא ע"י הוספת אומץ בצד הטוב ואפילו מעט אור דוחה הרבה חושך ועאכו"כ הרבה אור וכשילמוד בשקידה בהתמדה ובקביעות בנפש תורתנו הק' המשמחת לב ונפש, וכמ"ש פקודי ה' ישרים משמחי לב, במילא יבוטל רגש היאוש ואפילו רגש העצבות, ובפרט אשר יתבונן בעניין השגחה פרטית אשר השי"ת שהוא עצם הטוב משגיח על כל אחד בחיים היום יומים ובפרטי פרטיות, ואין לאדם אלא לעמוד בהתקשרות ולראות שיהיה הצינור פתוח והוא ע"י עניינים הנ"ל, שכללותם התחזקות בהג' קוין דתורה עבודה וגמילות חסדים והשי"ת יצליחו בכל זה ויבשר טוב אשר עובד את ה' (ואף שעובד הוא מלשון עורות עבודים כמבואר בתו"א ר"פ משפטים והיא עבודה ויגיעה גדולה בכ"ז מקיים הציווי) בשמחה".

בברכה
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

ב"ה י"ט אדר, תשט"ו
ברוקלין.

האברך שמעון שי'
שלום וברכה!

במענה על מכתבו מיו"ד אדר עם הפ"נ המוסגר בו. הנה מה שכתב שרואה בעבודתו שהיא בעליות וירידות ובמילא ראשו מבולבל וכו'.

הנה עניין העליה וירידה דבר שכיח הוא ביותר, לבד אצל יחידי סגולה, על האדם להפוך הירידה ולעשותה צורך עליה יותר גדולה שאח"כ, ולפום גמלא שיחנא, שבוודאי ניתנו לכאו"א כוחות המתאימים למהותו הוא.

עצות והדרכות

ומ"ש שבערך עד חצי התפילה מתפלל בהתעוררות ואח"כ מרגיש כבידות בראשו, הנה בכגון דא צריך לנוח באמצע (מובן שהמנוחה צ"ל באופן המותר ע"פ שולחן ערוך והמתאימה ע"פ שו"ע החסידותי) - כי צריך האדם לשמור את בריאותו וכפירוש הבעש"ט עזב תעזוב עמו יחד עם הגוף, שלזה צריך להיות בריא ע"פ תורה, ובכלל בכל הנ"ל אף שצריך כאו"א לעמוד על המשמר נגד תחבולות ומזימות היצה"ר הנה חתירה ביותר (צופיל גריבלען און פארגין זיך) ג"כ מיותר וכל יתר כו', ובוודאי יתייעץ עם המשפיע שלו ויעשה כהוראתו, והשי"ת יצליחו שיהיה תוקפא דנשמתו מתוך תוקפא דגופא, ויבשר טובות מאשר מצליח בלימוד תורת הנגלה ותורת החסידות ובקיום המצוות ובעיקרן ויסודן בעבודת התפילה.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

ב"ה, ח' אלול, תשט"ז
ברוקלין.

האברך שמעון שי'
שלום וברכה!

במענה על מכתבו מחודש מנ"א, בו כותב אודות נוסח התפילה וקשר של תפילין.
- וכבר ידוע במסורת חב"ד אשר רבנו הזקן בעל התניא והשו"ע בירר נוסח זה מכמה עשירות נוסחאות, וכיוון שהתפילה עניינה גם להעלות את כל ענייני האדם הרוחניים וגם הגשמיים, מובן מזה שהרוצה להיות נמנה על חסידי רבנו הזקן מהנכון ביותר וטוב להתפלל בהנוסח אשר קבע, ועד"ז הוא גם בהנוגע לקשר של תפילין ושאר עניינים הקשורים בתפילה.
כבקשתו יזכירו את כל אלה שכותב אודותם על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

בברכת כוח"ט,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

ב"ה, ט"ו אייר תשי"ז
ברוקלין.

האברך שמעון שי'
שלום וברכה!

במענה על מכתבו מי"ב אייר.

זה מכבר כתבתי לכמה ממוסדות אנ"ש ולכולם יחד, אשר מגיעים לכאן שמועות אודות הפליה כלפי אחב"י הספרדים, ושמוכרח הדבר להפסיק הפליה זו ומעיקרא ומכמה טעמים, והטעם היותר עיקרי הוא, כי הנפש והרוח מי יודע גדולתן ומעלתן וכו' בשגם שכולן מתאימות ואב אחד לכולנה, וכמבואר בארוכה בפרק ל"ב בתניא (ובטח גם בזה כוונה ישנה לדייק, ויעויין ג"כ פרק ל' שם ובכ"מ) ולפלא שאחרי שנאמרו דברים הנ"ל חוצבי להבות אש ע"י אבינו הראשון רבנו הזקן, זקוקים להתעוררות והזכרה אודותם מעבר ליס, ואף שאין מענייני להתערב בסדרים פרטים השייכים להנהלת מוסד פלוני או לוועד פלוני, וגם בהנ"ל אין כוונתי להתערב

עצות והדרכות

בהנוגע לפרטים שעליהם צריך לדון על אתר דווקא ואלו שנמנו על עניין זה, באתי בהנוגע לנקודה התכונה והפנימית שהיא צריכה להיות חוט השני ע"י יכונו הפרטים והפעולות... בברכה לבשו"ט בהנוגע לעניינו הפרטי אודות כותב, וכן בענייני הכלל וכל המפרט ה"ז משובח.

מכתב להרבנית מזל אליטוב
מתחת המילה מפורסם הרבי מתח בכת"ק קו

ב"ה, כו' אלול תשמ"ב
ברוקלין, נ.י.

מרת מזל תי'
ברכה ושלוש!

מאשר הנני קבלת מכתבה ובו בקשת ברכה פ"נ מער"ח אלול,
ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.
והרי המלך בשדה כו' כמפורסם.

ובטח תסביר לכל אלה שמבקשת ברכה עבורם, אשר הנהגה בחיי היום יומים צ"ל מתאימה להוראות תורתנו
תורת חיים וקיום מצותי' עליהם נאמר וחי בהם, שנוסף על העיקר שכם הוא ציווי הקב"ה, הרי זה גם הדרך
לקבלת הברכה במצטרך להאדם.

בברכת כתיבה וחתימה טובה.
מ. שניאורסאהן.

שער רביעי

קבוצה צפת

מספר סב הכלה ר' מאיר חדר:

זכיתי יחד עם משפחתי ובתי אם הכלה מרת אלקובי, להיות חלק מקבוצה זו, הרבי עודדנו עידודים מיוחדים, בעת הפאראד בעוברנו החזקתי השלט של הקבוצה, והרבי מחה לנו כפים בצורה חזקה.

אספר אנקדוטה מיוחדת: במשך כל השנים הייתי אחד ממארגני התהלוכה המפורסמת מבית עבו בצפת לציון הרשב"י, ולכן כשהחלטתי לנסוע אל הרבי ל"ג בעומר תש"נ לא היה זה דבר מובן מאליו, רבים העירו לי כיצד אני עושה דבר כזה, והנה בשיחה המיוחדת בשבת הרבי התייחס לעניין זה והרגשתי שהרבי עונה להם ולי, וכדלקמן.

בעת הביקור הצלחתי לצלם את הרבי, והתמונה מוגשת בקובץ זה.

בוא הקבוצה

ביום שישי ט"ז אייר תש"נ הגיעו הקבוצה מצפת אל הרבי. הקבוצה מונה 150 איש מצפת וגלילותיה בראשותו של הרב אהרן אליעזר צייטלין יחד עם הרב יגאל כספי. יצויין שזו הקבוצה השניה שבאה מצפת במיוחד אל הרבי.

בבואם יצא מענה על ההודעה שהגיעו ל770: "ויהא בשעה טובה ומוצלחת בכל, אזכיר עה"צ". ועל ההודעה שחוזרים ביום רביעי כ"ח אייר ענה הרבי "אזכיר עה"צ שתהא פעולה נמשכת ובהוספה".

שיחה מיוחדת עבורם

בשבת קודש ערב ל"ג בעומר תש"נ נערכה התוועדות בה דיבר הרבי אודות עניני ל"ג בעומר, בתחילת ההתוועדות ניגנו הניגון הנה מה טוב - בקשר עם ל"ג בעומר. בסיום השיחה הראשונה אמר הרבי שנוכחים כאן קבוצה של אורחים שהגיעו מצפת הסמוכה למירון - מקום מנוחת רשב"י - ו"שם נוהגים לבוא לקברו של רשב"י יחד עם כל המשפחה, ובקביעות שנה זו (של"ג בעומר חל ביום ראשון), מגיעים לפני יום השבת ושוחטים כבשים ואוכלים מהם ביום השבת".

בסיום השיחה הזו ניגנו הקהל שוב הנה מה טוב, אך לא במנגינה הקודמת אלא במנגינה של "שישו ושמחו", והרבי הניף ידו בתנועות חזקות ונמרצות בשמחה רבה, פעם ביד ימין ופעם ביד שמאל, ובפרט לעבר האורחים מצפת שעמדו בקצה הפירמידה. בשיחה השניה דיבר הרבי על מאמר רשב"י במסכת מגילה ועוד, ובסיום שיחה זו ניגן הקהל "הוא אלקינו" ושוב עודד הרבי כנ"ל, ובפרט לעבר האורחים מצפת.

לאחר הניגון אמר הרבי שיחה מיוחדת לאורחים מצפת, והורה להם שיאמרו לחיים, באמרו שיקויים אצל כולם לחיים טובים ולשלום, "לחיים ולברכה - חיים אמיתיים ונצחיים בביאת משיח צדקנו". ואז השתורר שקט והרבי הניף את ידו כשהיא פתוחה הצידה לאות סימן שאלה מדוע לא אומרים לחיים? ואכן קהל האורחים אמר לחיים והרבי הניף בחזקה את ידו השמאלית לעברם. האורחים המשיכו להגיד לחיים ואליהם הצטרפו כל הקהל, וקריאות לחיים נשמעו מכל רחבי 770, והרבי ענה לכ"א. האורחים החלו לגן 'ופרצת' והרבי הניף בחזקה את ידו לעברם, והשמחה הייתה בהתאם. בסיום הרבי אמר שיחה רביעית ולאחר השיחה הורה לאלו שהכניסו בקבוקי משקה שיעלו ויכריזו

קבוצה צפת

על פעולותיהם, ולפני"כ ינגנו "הנה מה טוב" בניגון של ופרצת.
הראשון שעלה היה הרב צייטלין, בשם כל הקבוצה מצפת.
בסיום חלוקת המשקה החל לנגן את ניגון ההקפות לאביו והקהל ניגן בשמחה. ציווה לחזן לשיר שיבנה בית
המקדש, והרבי עודד את השירה בתנועות נמרצות ובעיקר לעבר האורחים מצפת.
ציוין שלאחר שבת הרבי הגיה השיחה לאורחים מצפת, כשיחה בפני עצמה, כדלקמן.

עידודים חזקים ב'פאראד'

ביום ראשון בעת התהלכה, עברו הקבוצה מצפת לפני הרבי, הרבי בעומדו בבימה המיוחדת צפה בהם
וכשהחלו לעבור הכריז המנחה הרב יעקב יהודה העכט על בוא הקבוצה מצפת ושיש למחוא להם כף, החל
הרבי לעודד במחיאות כפים בחוזק רב ובמהירות, וכל הקהל החל למחוא כף, לאחר זמן רב של מחיאות כפים
החל הרבי למחוא בתנועות קצובות.
לאחר שחזר הרבי מאוהל, כשנכנס לתפילת מנחה הקבוצה מצפת יחד עם כל הקהל ניגנו בר יוחאי בשמחה
רבה כשהרבי מעודד בידו בחוזקה.
ציוין שאחר כל קירובים אלו היו כל הקבוצה בהתעוררות רבה, ולמחרת ל"ג בעומר הלכו 8 נשים מהקבוצה
וקנו פאות, בהחילם ללבוש לראשונה כיסוי ראש באופן קבוע.

שיחה מוגהת מיוחדת עבור האורחים

ביום שני י"ט אייר נערך ב770 כינוס קבלת פנים לקבוצה.
בשבת שלאחר ל"ג בעומר, בעת ההתוועדות שוב עודד הרבי בידי הקדושות בחוזקה לעבר קבוצת האורחים
מצפת, בעת ששרו "כרתי ברית".
ביום שלישי כ"ז אייר הגיה הרבי במיוחד את השיחה שאמר לקבוצה מצפת, כשיחה בפני עצמה, תחת הכותרת
"ע"ד האורחים שיחיו מצפת עיה"ק". מיד בצאת השיחה לאור ישבו כל הקבוצה ללמוד יחד את השיחה מפי
הרב צייטלין, תוך כדי התוועדות מיוחדת.

בין הקטעים המיוחדים בשיחה המוגהת:

" וכידוע שגם בדורות שלפנינו ובודאי נוהגים כן עד היום הזה נהגו ודייקו יהודי צפת עיה"ק - הדרים
בסמיכות מקום למירון לעלות ולהשתטח על ציונו של רשב"י ביום ל"ג בעומר, ומתחיל מליל ל"ג בעומר שבו
נוהגים להדליק מדורות של לכבודו של רשב"י: ויתירה מזה, שכאשר ל"ג בעומר חל ביום ראשון בשבוע
(כבשנה זו), מקדימים לעלות למירון מערב שבת, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, ושוחטים כבשים בשביל
סעודת השבת..."

וענין זה מודגש גם עתה - כשקבוצה של כו"כ אורחים, אנשים נשים וטף, שבאו מצפת עיה"ק, נמצאים ביום
הש"ק ערב ל"ג בעומר (ועאכו"כ בל"ג בעומר עצמו) בביהכ"נ וביהמ"ד בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו, אשר, על ידו ובכחו נמשך ונעשה גילוי תורתו של רשב"י באופן ש"יפוצו מעינותיך חוצה" בכל
העולם כולו.

.. בודאי שגם האורחים מצפת עיה"ק ישתתפו ויטלו חלק בראש כל הפעולות הקשורות עם ל"ג בעומר,
ומתחיל מההכנה ביום השבת שלפניו, כולל ובמיוחד - ע"י ההשתתפות בהתוועדות חסידית יחד עם כו"כ
מבני, "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד", ועוד ועיקר - באופן של פעולה נמשכת על כל הימים
שלאח"ז.

קבוצה צפת

..ובפשטות - שע"י ביקורם בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובפרט בימי סגולה דל"ג בעומר, יתוסף אצלם עוד יותר בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, כולל ובמיוחד בלימוד החסידות והנהגה ברוח החסידות, הן בנוגע לעצמם, והן בנוגע לפעולתם על אחרים (החל מחינוך הבנים והבנות), בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה".

"קשה עלי פרידתכם"

ביום רביעי כ"ח אייר לאחר תפילת שחרית, שוב ישבו הקבוצה ולמדו השיחה בשיעור מיוחד. כשנכנס הרבי לתפילת ערבית, עמדו חברי הקבוצה משני צדי השביל והרבי הביט עליהם במבט מיוחד. בעת חלוקת הדולרים שאחר תפילת ערבית עברו יחד הקבוצה מצפת, והרבי ברכם בברכת רבה והצלחה, וחיך אליהם במבט מיוחד - חיוך אבהי.

בצאת הרבי מהחלוקה עמדו יחד הקבוצה והרבי ברכם בברכת "פאר געזונטרהייט", הצלחה רבה ובשורות טובות ושוב הצלחה רבה", ואמר זאת שוב ושוב כמה פעמים לכל אורך הקבוצה הגדולה. אחד מהאורחים עמד במדריגות העולות לזאל למעלה, הרבי הבחין בו ונופף לו ביד לשלום. ליד המעלית למעלה עמדו קבוצת הנשים מצפת, וגם אותם ברך הרבי בברכת נסיעה טובה. ואז היה מחזה מרהיב, כל קהל אנ"ש והתמימים יצאו החוצה ללוות הקבוצה, בחוץ המתינו שני אוטובוסים גדולים, והקהל החל לרקוד ריקודים נלהבים עם חברי הקבוצה בשירת "כי בשמחה תצאו", היה ניכר על חברי הקבוצה ההתרגשות הרבה וקושי הפרידה.

מספר הרב אהרן אליעזר צייטלין:

באופן כללי ניתן לומר כי הרבי מאוד חיבב את הבאת הקבוצה מצפת וזה התבטא במספר דברים. הרבי אמר שיחה מיוחדת לאורחים שבאו, ולאחר מכן הרבי הגיה את השיחה. במהלך ההתוועדות הרבי ענה לחיים למשתתפי הקבוצה במאור פנים ועודד מספר פעמים להגברת השירה, וזה המשיך בחלוקת הדולרים: כאשר עברתי יחד עם הקבוצה אמרתי לרבי שהאנשים האלו הם מהקבוצה של צפת, והרבי חילק לכל אחד מהם שתי שטרות של דולר לצדקה, ומידי פעם הרבי שאל את העוברים "האם אתה גם נמנה על הקבוצה שבאה מצפת?".

לבוא הקבוצה קדמו מספר טיסות שלי, כדי שאוכל לארגן את הכל. ביום י"א אייר תש"נ בעת עוברי בחלוקת הדולרים, הזכרתי על הקבוצה שאמורה לבוא מצפת ועל כך ענה לי הרבי "שיהיה בהצלחה רבה בשורות טובות, קידוש שם שמים מתוך בריאות ושמחה".

כשהגיעו חברי הקבוצה, הכניסו בקשות לרבי והרבי השיב על כולם "אזכיר על הציון". לא כולם הבינו את פשר התשובה, וחלק מהם התרעמו על קיצור הדברים. כשכל הסבריי לא הועילו, גוללתי את כל סיפור המעשה על גבי מכתב והכנסתי לרבי. הרבי בתשובתו מתח קו מתחת למילים "אעה"צ" "וכו' וכו'" כלומר שבברכה "אזכיר על הציון" טמונות הרבה ברכות. בנוסף על כך כתב הרבי "והרי חלוקת הדולרים בבית הכנסת כוללת כמה וכמה. אזכיר עה"צ".

לזכות החתן הרה"ת מנחם מענדל שי'
והכלה מרת חנה תחי'
שוויכה

ולזכות הוריהם
הרב יעקב ומרת שטערנא שרה שיחיו שוויכה
הרב משה ומרת ג'נט שיחיו אלקובי

ולזכות זקניהם
ר' אליהו ומרת מרים שיחיו שוויכה
הרב שמעון גד ומרת מזל שיחיו אליטוב
ר' יוסף שי' אלקובי
ר' מאיר וורגאני ומרת בחלה דקלה שיחיו חדד

הסקירה "י"ט חשון עם הרבי" היא תדפיס מתוך הספר
לחיות עם הרבי - חודש חשון